

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.6.2022
COM(2022) 304 final

2022/0195 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om restaurering av natur

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 256 final} - {SWD(2022) 167 final} - {SWD(2022) 168 final}

MOTIVERING

BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte med förslaget

Trots ansträngningar såväl inom EU som internationellt fortsätter förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystem i en alarmerande hastighet, vilket skadar människor, ekonomi och klimat. Detta är väl dokumenterat, inte minst i rapporter från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPPC)¹ och den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster², lägesrapporten om Aichimålen³ och *The Economics of Biodiversity: The Dasgupta Review*⁴. Friska ekosystem ger oss livsmedel och tryggad livsmedelsförsörjning, rent vatten, koldioxidsänkor och skydd mot naturkatastrofer som orsakas av klimatförändringen. De är nödvändiga för vår överlevnad på lång sikt, vårt välbefinnande, vårt välstånd och vår trygghet, eftersom de utgör grunden för Europas motståndskraft.

Restaurering av ekosystem, i kombination med insatser för att minska handeln med och konsumtionen av vilda djur och växter, kommer också att bidra till att förebygga och bygga upp motståndskraft mot eventuella framtida smittsamma sjukdomar med zoonotisk potential, och därmed minska riskerna för utbrott och pandemier, och bidra till att stödja EU:s och världens insatser för att tillämpa One Health-modellen, som erkänner det inneboende sambandet mellan människors hälsa, djurs hälsa och en frisk resilient natur.

I IPCC:s rapport 2022 betonades att världen och Europa har ett litet och snabbt krympande fönster för att trygga en framtid där människor kan överleva, eftersom de allt vanligare extrema väder- och klimathändelserna har gett oåterkalleliga konsekvenser, där naturliga och mänskliga system utsätts för betydligt större påfrestningar än vad de kan anpassa sig till. I rapporten krävs snabba insatser för att restaurera skadade ekosystem under de närmaste tio åren för att mildra konsekvenserna av klimatförändringarna. Framför allt bör skadade våtmarker, vattendrag, skogs- och jordbruksekosystem restaureras.

Den senaste geopolitiska utvecklingen har ytterligare understrukt behovet av att trygga livsmedelsförsörjningen och livsmedelssystemens resiliens. Råvaruprisökningar och oro för den globala livsmedelstryggheten kräver att sårbarheter åtgärdas, såsom importberoende, och att övergången till hållbara och resilienta livsmedelssystem påskyndas⁵. Det finns belägg för att restaurering av jordbruksekosystem har en positiv inverkan på livsmedelsproduktiviteten på lång sikt och att restaurering av natur fungerar som en försäkring för att säkerställa EU:s långsiktiga hållbarhet och resiliens.

¹ Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPPC): specialrapport om effekterna av en global uppvärmning på 1,5 °C, finns på <https://www.ipcc.ch/sr15/>, och IPCC:s sjätte bedömningsrapport, [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability | Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability \(ipcc.ch\)](https://www.ipcc.ch/report/ar6/wg2/)

² Mellanstatliga vetenskapspolitiska plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES): global utvärderingsrapport 2019 om biologisk mångfald och ekosystemtjänster, finns på <https://doi.org/10.5281/zenodo.5657041>.

³ Konventionen om biologisk mångfald, finns på <https://www.cbd.int/convention/text/>.

⁴ Professor Sir Partha Dasgupta, *Final report of the independent review on The Economics of Biodiversity*, 2 februari 2021, finns på <https://www.gov.uk/government/publications/final-report-the-economics-of-biodiversity-the-dasgupta-review>.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Säkra livsmedelsförsörjningen och stärka motståndskraften i livsmedelssystemen*, COM(2022) 133 final.

I slutrapporten från konferensen om Europas framtid, som offentliggjordes den 9 maj 2022⁶, begärde medborgarna i sina förslag om jordbruk, livsmedelsproduktion, biologisk mångfald och ekosystem, föreningar, särskilt att skapa, restaurera, bättre förvalta och utvidga skyddade områden – för att bevara den biologiska mångfalden, att skydda insekter, särskilt inhemska och pollinerande insekter, bland annat genom skydd mot invasiva arter och bättre efterlevnad av befintlig lagstiftning, samt att fastställa bindande nationella mål i EU:s medlemsstater för återplantering av inhemska träd och lokala växter, med beaktande av olika nationella förhållanden och särdrag. När det gäller deras förslag om information, medvetenhet, dialog och livsstil bad medborgarna särskilt att inkludera livsmedelsproduktion och skydd av den biologiska mångfalden som en del av utbildningen, inbegripet fördelarna med obearbetade framför bearbetade livsmedel, och främja skolträdgårdar, subventionera trädgårdsprojekt i städer och vertikalt jordbruk och att överväga att göra biologisk mångfald till ett obligatoriskt ämne i skolorna och öka medvetenheten om biologisk mångfald genom mediekampanjer och pristävlingar med incitament i hela EU⁷. Mer beslutsamma åtgärder behövs därför för att uppnå EU:s mål för klimat och biologisk mångfald för 2030 och 2050, och för att säkerställa livsmedelssystemens resiliens.

Därför behövs mer kraftfulla åtgärder för att nå EU:s mål för klimatet och den biologiska mångfalden fram till 2030 och 2050 och för att säkerställa resiliens i livsmedelssystemen. Den europeiska gröna given⁸ är ett åtagande om att skydda och återställa naturen. Enligt den ska kommissionen ange åtgärder, däribland lagstiftning, som kan hjälpa medlemsstaterna att förbättra och återställa skadade och kolrika ekosystem till god ekologisk status. Där betonas också att alla EU-åtgärder och EU-strategier ska dra åt samma håll för att hjälpa EU att klara en lyckad och rättvis omställning till en hållbar framtid.

I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030⁹ fastställs mål för att ytterligare skydda natur i EU. I strategin betonades dock att det inte skulle vara tillräckligt med enbart skydd: för att vända förlusten av biologisk mångfald krävs större ansträngningar för att återställa naturen till god hälsa i hela EU, såväl inom som utanför skyddade områden. Därför åtog sig kommissionen att föreslå rättsligt bindande mål om att återställa skadade ekosystem i EU, framför allt de som har störst potential för att fånga in och lagra koldioxid och förebygga och minska effekterna av naturkatastrofer.

Hittills har EU misslyckats med att bromsa förlusten av biologisk mångfald. En kommande utvärderingsrapport¹⁰ om EU:s strategi för biologisk mångfald 2020¹¹ visar att EU inte kunde sätta stopp för förlusten av biologisk mångfald mellan 2011 och 2020. Unionen uppfyllde inte

⁶ Konferensen om Europas framtid hölls mellan april 2021 och maj 2022. Det var en unik medborgarledd samtalsdemokrati på alleuropeisk nivå, med deltagande av tusentals EU-medborgare samt politiska aktörer, arbetsmarknadens parter, företrädare för det civila samhället och viktiga intressenter.

⁷ *Conference on the Future of Europe – Report on the Final Outcome*, maj 2022, förslag 2 s. 44 och förslag 6 s. 48.

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

⁹ https://ec.europa.eu/environment/strategy/biodiversity-strategy-2030_en#the-business-case-for-biodiversity.

¹⁰ Trinomics B.V. (2021) *Support to the evaluation of the EU Biodiversity Strategy to 2020, and follow-up: Final study report* (Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022). En sammanfattning av de viktigaste slutsatserna finns i bilaga IX till konsekvensbedömningen. Kommissionens rapport om utvärderingen av strategin för biologisk mångfald i EU fram till 2020 kommer att offentliggöras i april 2022.

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020*, KOM(2011) 244 slutlig.

det frivilliga målet att återställa minst 15 % av skadade ekosystem fram till 2020 (i linje med Aichimål 15 i konventionen om biologisk mångfald¹²). Utsikterna för den biologiska mångfalden och ekosystemen är dystra och visar att den nuvarande strategin inte fungerar.

Europaparlamentet och rådet har också krävt att ansträngningarna för att återställa ekosystem ska intensifieras, bl.a. i rådets slutsatser i december 2019¹³ och en resolution från Europaparlamentet i januari 2020¹⁴. I parlamentets resolution uppmanades kommissionen att ”tillämpa en ny strategi bort från frivilliga åtaganden och föreslå en ambitiös och inkluderande strategi för biologisk mångfald [...] som fastställer rättsligt [och därmed verkställbara] bindande mål för EU och dess medlemsstater”. I sin resolution av den 9 juni 2021¹⁵ välkomnade Europaparlamentet eftertryckligen kommissionens åtagande att utarbeta ett lagstiftningsförslag om EU-planen för återställande av natur, inbegripet bindande mål för återställande.

Att återställa ekosystem står också högt på den internationella dagordningen. I visionen fram till 2050 enligt konventionen om biologisk mångfald¹⁶, FN:s konvention om bekämpning av ökenspridning (UNCCD)¹⁷, Agenda 2030 för hållbar utveckling (målen för hållbar utveckling)¹⁸ och FN:s decennium för restaurering av ekosystem¹⁹ krävs att ekosystem ska skyddas och restaureras. Det är också nödvändigt med restaurering av ekosystem om EU ska kunna uppfylla sina åtaganden inom FN:s ramkonvention om klimatförändringar och Parisavtalet²⁰. Ekosystem som torvmarker, våtmarker, hav och skogar kan – om deras tillstånd är gott – ta upp och lagra stora mängder koldioxid och också bidra kraftigt till att minska klimatförändringens effekter.

I förslaget till förordning om restaurering av natur fastställs ett övergripande mål: att bidra till en kontinuerlig, långsiktig och varaktig återhämtning av biologisk mångfald och resilient natur på land och till havs i hela EU genom restaurering av ekosystem och att bidra till

¹² *Strategic Plan for 2011–2020 of the Convention on Biological Diversity* innehöll 20 Aichimål för den biologiska mångfalden. I Aichimål 15 anges följande: År 2020 har ekosystemens resiliens och den biologiska mångfaldens betydelse för världens kollagring stärkts genom bevarande och restaurering, inklusive restaurering av minst 15 procent av skadade ekosystem, för att därigenom bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna och för att motverka ökenspridning. Den engelska texten finns på <https://www.cbd.int/sp/targets/rationale/target-15/>

¹³ Utarbetande av den globala ramen för biologisk mångfald efter 2020 – konventionen om biologisk mångfald – rådets slutsatser (15272/19) av den 19 december 2019.

¹⁴ Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2020 om det 15:e mötet i partskonferensen (COP15) för konventionen om biologisk mångfald (2019/2824(RSP)).

¹⁵ Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2021 om *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv* (2020/2273(INI)).

¹⁶ Första utkastet till den globala ramen för biologisk mångfald efter 2020, finns på <https://www.cbd.int/doc/c/914a/eca3/24ad42235033f031badf61b1/wg2020-03-03-en.pdf>.

¹⁷ Förenta nationernas konvention för bekämpning av ökenspridning i de länder som drabbas av allvarlig torka och/eller ökenspridning, särskilt i Afrika (UNCCD), finns på https://www.unccd.int/sites/default/files/relevant-links/2017-01/UNCCD_Convention_ENG_0.pdf.

¹⁸ Förenta nationerna: Resolution antagen av generalförsamlingen den 25 september 2015 – *Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development*, finns på https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.

¹⁹ Resolution antagen av generalförsamlingen den 1 mars 2019 – United Nations Decade on Ecosystem Restoration (2021–2030), finns på <https://www.decadeonrestoration.org/about-un-decade>.

²⁰ Parisavtalet, finns på https://unfccc.int/sites/default/files/english_paris_agreement.pdf.

unionens klimatbegränsnings- och klimatanpassningsmål och uppfylla unionens internationella åtaganden.

Därför fastställs enligt förslaget flera bindande mål för och skyldigheter i fråga om restaurering av en rad olika ekosystem. Dessa åtgärder bör senast 2030 omfatta minst 20 % av EU:s land- och havsarealer och senast 2050 alla ekosystem som är i behov av restaurering. Förslaget underbyggs av en ram för genomförande för att omsätta målen till handling genom att nationella restaureringsplaner upprättas och genomförs.

Syftet med förslaget är att ge EU möjligheter att agera skyndsamt och att börja restaurera ekosystem med utgångspunkt i bindande mål och skyldigheter som redan går att mäta och övervaka. Därmed kommer medlemsstaterna att kunna inleda restaureringsarbetet omedelbart. Fler ekosystem kan läggas till i senare skeden genom att det utvecklas gemensamma metoder för att fastställa ytterligare mål genom ändring av förordningen.

På så sätt bereder förordningen väg för att en bred uppsättning ekosystem i EU ska kunna restaureras och bibehållas senast 2050, med mätbara resultat 2030 och 2040. Detta innebär att EU kan bidra till att bromsa förlusten av den biologiska mångfalden och restaurera naturen till god hälsa. Det innebär också att EU kan bli en global föregångare i fråga om naturskydd, inte minst vid den konferens om konventionen om biologisk mångfald som parterna ska hålla senare under 2022.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget syftar till att komplettera befintlig miljöpolitik. Det är utformat för att fungera effektivt i synergi med EU:s miljölagstiftning. Förslaget kommer också att bidra till att förbättra samordningen och genomförandet av dessa lagar.

Närmare bestämt kommer förslaget att komplettera

fågel²¹ och habitatdirektiven²² genom att fastställa tidsfrister för att uppnå målen och ålägga medlemsstaterna att restaurera ekosystem även utanför Natura 2000-nätverket,

ramdirektivet om vatten²³ genom att fastställa ytterligare krav för att restaurera vattendrags kontinuitet och säkerställa goda förhållanden för svämplan,

ramdirektivet om en marin strategi²⁴ med särskilda åtgärder och detaljerade mål för specifika marina livsmiljöer som behöver restaureras,

förordningen om invasiva främmande arter²⁵.

Den kommer också att ha ett nära samband på detaljerad nivå med den gemensamma fiskeripolitiken och kommer i förekommande fall att säkerställa samstämmighet och komplementaritet.

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

²² Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

Förslaget har direkta kopplingar och bidrar till EU:s nya skogsstrategi för 2030²⁶ med restaureringsåtgärder som kommer att förbättra skogarnas biologiska mångfald genom särskilda mål och skyldigheter för livsmiljöer i skogar.

När det gäller den gemensamma jordbrukspolitiken bygger förslaget på särskilda mål för gräsmarkstyper som omfattas av direktiv 92/43/EEG och mer övergripande i EU:s jordbruksekosystem baserat på bevis på förbättring av en uppsättning indikatorer som ökar den biologiska mångfalden. Förslaget har tydliga kopplingar till EU:s markstrategi eftersom många landbaserade ekosystem är beroende av och samspelar med den underliggande jordmånen. Alla andra markrelaterade mål kommer att integreras i framtida lagstiftning om marker.

Vidare kommer det föreslagna målet om att vända minskningen av pollinatörer att bidra till att målen uppnås för EU-initiativet för pollinatörer²⁷. Förslagets mål om att öka arealen urbana grönområden kommer direkt att påverka strategin för grön infrastruktur²⁸.

Politiska åtgärder inom ramen för andra miljöstrategier, såsom handlingsplanen för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa²⁹ och handlingsplanen för nollförorening av luft, vatten och mark³⁰, kommer att bidra till att minska påfrestningarna på ekosystem genom att minska olika former av föroreningar. Åtgärder såsom rådets rekommendation om lärande för den gröna omställningen och hållbar utveckling (som ska antas av rådet den 16 juni 2022)³¹ kan bidra till att skapa nödvändiga kunskaper, färdigheter och attityder när det gäller miljömässig hållbarhet, bland annat till stöd för restaurering av natur.

Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Att restaurera ekosystem och öka den biologiska mångfalden är en hörnsten för den europeiska gröna given. Att säkerställa friska ekosystem och tackla klimatförändringen hänger oupplösligen ihop. Den globala uppvärmningen påverkar ekosystemen direkt med långvariga eller oåterkalleliga effekter, t.ex. förlust av ekosystem. EU:s klimatpolitik, t.ex. den europeiska klimatlagen³², förslagen i 55 %-paketet (särskilt förslaget till förordning om förändrad markanvändning och skogsbruk³³) betonas naturliga kolsänkors avgörande

²⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *EU:s nya skogsstrategi för 2030*, COM(2021) 572 final.

²⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, *EU-initiativ om pollinatörer*, COM(2018) 395 final.

²⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Grön infrastruktur (GI) – Att stärka Europas naturkapital*, COM(2013) 249 final.

²⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa*, COM(2020) 98 final.

³⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark*, COM(2021) 400 final.

³¹ Baserat på kommissionens förslag till rådets rekommendation om lärande för miljömässig hållbarhet COM(2022) 11 final.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999.

³³ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål

betydelse för att fånga in och lagra koldioxid. För att göra det måste ekosystem, såsom våtmarker och skogar, ha god status. Därför kan denna förordning väntas bidra i hög grad till klimatpolitiken.

Restaureringen av ekosystem till god status innebär att naturbaserade lösningar tillhandahålls som bidrar till att begränsa klimatförändringarna och till målen för EU:s strategi för klimatanpassning³⁴. Friskare ekosystem med större biologisk mångfald är mer resilienta mot klimatförändringar och är också effektiva för att förebygga katastrofer och minska riskerna med dem. Inom ramen för den europeiska klimatlagen kommer medlemsstaterna att anta och genomföra nationella anpassningsstrategier som främjar naturbaserade lösningar och ekosystembaserad anpassning. De nationella restaureringsplanerna inom ramen för detta förslag kommer att hänga tätt ihop med de nationella anpassningsstrategierna inom ramen för den europeiska klimatlagen och EU:s civilskyddslagstiftning³⁵. De kommer att förstärka varandra.

Jordbruk, skogsbruk och fiske är sektorer som är beroende av ekosystem i gott tillstånd. Jordbruksekosystem i gott tillstånd tillhandahåller säkra, hållbara och näringsrika livsmedel till överkomliga priser. De ökar jordbrukets motståndskraft mot klimatförändringar och miljörisker samtidigt som de skapar arbetstillfällen (inom exempelvis ekologiskt jordbruk, landsbygdsturism och rekreation). Skogsekosystem i gott tillstånd skapar stor nytta. De tillhandahåller t.ex. virke och livsmedel, de fångar in och lagrar koldioxid, stabiliserar marken, renar luft och vatten och minskar effekterna av naturkatastrofer som skogsbränder och skadegörare. Marina ekosystem som bibehålls i gott tillstånd bidrar i hög grad till den biologiska mångfalden genom att erbjuda viktiga lek- och yngelplatser för fisk och hälsosamma livsmedel från havet. Friska marina ekosystem begränsar också klimatförändringarna genom att minska naturkatastrofernas effekter vid kusterna.

Några av de mål och indikatorer som fastställs i detta förslag syftar till att förbättra samverkan mellan åtgärder för den biologiska mångfalden och åtgärder inom andra politikområden i EU. Bland dessa politikområden ingår den nya gemensamma jordbrukspolitiken³⁶ (med dess bestämmelser för att förbättra miljön inom jordbruket och från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem³⁷, men även de finansieringsmöjligheter som finns inom ramen för de strategiska planerna för den gemensamma jordbrukspolitiken 2023–2027) och den gemensamma fiskeripolitiken. Förslaget anknyter också till EU:s regionalpolitik, som kan finansiera restaurering av

för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn (COM(2021) 554 final).

³⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Att bygga upp ett klimatreliant Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning*, COM(2021) 82 final.

³⁵ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen, ändrat genom beslut nr 2019/420.

³⁶ Se strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken, finns på https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cap-strategic-plans_en.

³⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem*, COM(2020) 381 final.

ekosystem via Europeiska regionala utvecklingsfonden³⁸ och även Horisont Europa³⁹, som stöder investeringar i forskning och innovation inom biologisk mångfald och ekosystem.

Förslaget kan också hjälpa EU att visa globalt ledarskap, mobilisera det internationella samfundet och vidta åtgärder för att bromsa förlusten av biologisk mångfald världen över. Partskonferensen (COP15) för konventionen om biologisk mångfald väntas komma fram till ett nytt globalt ramverk för biologisk mångfald som omfattar högt ställda restaureringsmål. EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 är en plan för att förverkliga detta i EU och visa EU:s engagemang på global nivå. Förslaget kommer att sända ett kraftfullt budskap till det globala samfundet om att EU tar sitt åtagande på allvar och strävar efter att fastställa mål för restaurering av ekosystem i lagstiftningen. Detta skulle kunna inspirera andra länder att införa liknande ambitiösa regelverk för restaurering av natur och skydd för biologisk mångfald.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktion, där det fastställs hur artikel 191 i fördraget ska genomföras. I artikel 191 i fördraget fastställs målen för EU:s miljöpolitik:

- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
- Att skydda människors hälsa.
- Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
- Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringarna.

Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Åtgärder på EU-nivå är motiverade på grund av omfattningen av och den gränsöverskridande karaktären hos förlusten av biologisk mångfald och förstöringen av ekosystem, deras inverkan på allmänheten och de ekonomiska riskerna. Det krävs EU-omfattande bestämmelser och skyldigheter för att i en betydande omfattning restaurera den biologiska mångfalden och ekosystemen. Avsaknaden av framsteg med strategin för biologisk mångfald fram till 2020 visar att frivilliga åtaganden från medlemsstaterna inte räcker för att nå EU:s mål när det gäller att restaurera ekosystem.

Det krävs samordnade åtgärder i stor skala för att ta itu med förlusten och förstöringen av biologisk mångfald och skapa skalfördelar. Insatser på EU-nivå är t.ex. avgörande för återhämtningen av pollinatörer: detta är ett problem som berör hela EU och det går inte att lösa om enbart ett fåtal medlemsstater tar itu med det. Det är också nödvändigt med EU-åtgärder med tanke på hur mobila många land- och havslevande arter är.

³⁸ Se Europeiska regionala utvecklingsfonden, finns på https://ec.europa.eu/regional_policy/en/funding/erdf/, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden, finns på <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32021R1058>.

³⁹ Se forskningspolitiken för biologisk mångfald, finns på https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/research-area/environment/biodiversity/biodiversity-research-policy_en.

När ett ekosystem restaureras är detta till hjälp för andra närliggande eller anslutna ekosystem och deras biologiska mångfald, eftersom många arter blomstrar i sammankopplade nätverk av ekosystem med stor geografisk omfattning. Det behövs också åtgärder på EU-nivå för att komplettera befintliga rättsliga krav och hjälpa EU att nå sina mål inom andra områden för EU:s miljö- och klimatlagstiftning.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att den biologiska mångfalden i EU ska vara på väg att återhämta sig senast 2030.

Fastställandet av rättsligt bindande mål och skyldigheter i fråga om restaurering av ekosystem på EU-nivå skulle skapa samstämmighet i de åtgärder som behövs i hela EU för att det övergripande målet ska uppnås. Kommissionens övervakning och rapportering om framstegen kommer att innebära ytterligare fördelar och leda till effektivare gemensamma insatser av EU och medlemsstaterna.

Sammanfattningsvis fastställer förslaget ett övergripande mål och ekosystems specifika mål och skyldigheter som är förenliga med målens omfattning. För att säkerställa att EU uppnår dessa mål föreskrivs genomförandeåtgärder, bedömningar och översyner i förslaget.

Val av instrument

En rättsakt, snarare än något icke-lagstiftningsinitiativ, är nödvändig för att säkerställa det långsiktiga målet. Målen för detta förslag uppnås bäst genom en förordning för att säkerställa att lagarna blir direkt tillämpliga. Medlemsstaterna åläggs att bidra till det långsiktiga målet genom att inrätta nationella restaureringsplaner som fastställer de restaureringsåtgärder som behövs för att uppfylla ekosystems specifika mål och skyldigheter. Eftersom en förordning inte behöver omvandlas till nationell rätt kan konkreta restaureringsåtgärder i fält komma igång snabbare jämfört med ett direktiv.

I en förordning beskrivs de åtgärder som medlemsstaterna ska vidta mer noggrant och detaljerat, vilket skulle ge en mycket mer exakt utformning av de åtgärder som medlemsstaterna ska vidta. Detta skulle skapa större enhetlighet och samstämmighet i EU. Till skillnad från direktiv anges i förordningar inte enbart de mål som medlemsstaterna ska uppnå, utan dessutom fastställs närmare de rättsliga kraven och metoderna för att uppnå målet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

I utvärderingen av strategin för biologisk mångfald fram till 2020 konstaterades att frivilliga i stället för rättsligt bindande mål var en orsak till att restaurering av ekosystem hade misslyckats. Bristen på engagemang och politiska prioriteringar är ett allvarligt hinder för tilldelning av finansiering och andra resurser till restaureringsinsatser.

Dessutom innehåller fågel- och habitatdirektiven inga tidsfrister för att bibehålla eller återställa naturliga livsmiljöer och arter till gynnsam bevarandestatus. Direktiven saknar också specifika krav på restaurering av ekosystem som ligger utanför Natura 2000-nätverket. För att avhjälpa dessa brister kommer det enligt detta förslag att bli obligatoriskt att restaurera vissa arter och livsmiljöer såväl inom som utanför Natura 2000-nätverket, och det införs tydliga tidsfrister.

När det gäller ramdirektivet om en marin strategi konstaterades i kommissionens rapport från 2020 om direktivets första genomförandecykel⁴⁰ att det hade visat sig mycket svår att uppnå dess breda målsättning. Anledningen är avsaknaden av särskilda åtgärder och avsaknaden av tillräckligt detaljerad övervakning av specifika livsmiljöer eller arter, i kombination med avsaknaden av specifika mål. Definitionen av restaureringsmål i den här förordningen kommer att understödja målen för ramdirektivet om en marin strategi och dess genomförande.

Kontrollen av ändamålsenligheten hos ramdirektivet om vatten visade att svårigheterna med genomförandet delvis beror på att vattenförekomstens status påverkas av diffusa föroreningar från de omkringliggande livsmiljöerna. Ramdirektivet om vatten ålägger inte nödvändigtvis medlemsstaterna att avlägsna barriärer som kan störa den naturliga konnektiviteten i ett vattendrags-/sjösystem. Många landbaserade ekosystem och flera livsmiljöer och arter som skyddas av fågel- och habitatdirektiven är emellertid direkt beroende av akvatiska ekosystem som är i ett så gott som naturligt tillstånd. Detta förslag kompletterar ramdirektivet om vatten genom att upprätta restaureringsmål och andra särskilda krav för vattendrag och svämplan. Kravet på icke-försämring i det här förslaget motsvarar dessutom direktivets befintliga krav på att åtgärder ska vidtas för att förhindra försämring av statusen hos alla vattenförekomster.

Samråd med berörda parter

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning har den här förordningen och den åtföljande konsekvensbedömningen baserats på ett omfattande samråd. Kommissionen inhämtade synpunkter från en rad olika berörda parter, framför allt företrädare för medlemsstater, miljöorganisationer, forskningsinstitut, jordbruks- och skogsbruksorganisationer och företrädare för näringslivet. Samråd genomfördes inom ramen för ett öppet offentligt samråd, fem arbetsseminarier för berörda parter och i möten med berörda parter och medlemsstater. De olika synpunkterna gav värdefull information och insikter som låg till grund för utformningen av konsekvensbedömningen och förslaget.

Inledande konsekvensbedömning

Den inledande konsekvensbedömningen för den föreslagna förordningen offentliggjordes den 4 november 2020. Berörda parter och allmänhet kunde lämna återkoppling på initiativet fram till den 2 december 2020. Det lämnades in 132 svar, framför allt från icke-statliga organisationer, branschorganisationer, miljöorganisationer och från allmänheten.

Offentligt samråd

Kommissionen anordnade ett offentligt samråd under perioden 11 januari–5 april 2021 och fick in 111 842 svar. Genom samrådet inhämtades synpunkter på de viktigaste aspekterna och strategin för att förbereda kommissionens förslag till bindande restaureringsmål. Resultatet visar ett överväldigande stöd för rättsligt bindande restaureringsmål: 97 % var för allmänna restaureringsmål för EU och för alla ekosystem, 96 % var för mål per ekosystem och livsmiljöer. Detta visar ett nästan fullständigt stöd, både för ett övergripande restaureringsmål och för specifika EU-mål för ekosystem.

⁴⁰ Review of the status of the marine environment in the European Union Towards clean, healthy and productive oceans and seas, accompanying the Report from the Commission to the European Parliament and the Council on the implementation of the Marine Strategy Framework Directive (Directive 2008/56/EC), SWD(2020) 61 final (ej översatt till svenska).

Arbetsseminarier för berörda parter

Fem separata arbetsseminarier hölls med företrädare för medlemsstaterna och de berörda parterna från slutet av 2020 fram till september 2021. Alternativ diskuterades och synpunkter inhämtades om alternativen för restaureringsmål och hur dessa mål skulle uppnås. Arbetsseminarierna övervägde eventuella sociala och ekonomiska konsekvenser och mer övergripande miljökonsekvenser och tog även hänsyn till de preliminära slutsatserna i den underliggande studien för konsekvensbedömningen.

Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Förslaget baseras på aktuell vetenskaplig evidens. Den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag underbyggs av en studie som genomfördes av en grupp externa experter. Gruppen av externa experter hade ett nära samarbete med kommissionen under studiens olika faser. Kommissionen använde också en mängd andra informationskällor för att utarbeta detta förslag, framför allt resultatet av EU:s forsknings- och innovationsprojekt och erkända internationella rapporter (t.ex. de som citeras i avsnitt 1).

Europeiska miljöbyrån och Gemensamma forskningscentret tillhandahöll särskild expertis och deltog nära i utvecklingen av detta lagförslag och dess konsekvensbedömning. Miljöbyrån utvecklade t.ex. information om restaureringsbehov med utgångspunkt i officiella uppgifter som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 17 i habitatdirektivet.

Konsekvensbedömning

Förslaget grundar sig på en konsekvensbedömning. Efter att de problem som togs upp i det negativa yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll den 16 juli 2021 hade lösts, avgavs ett positivt yttrande (med reservationer som beaktades) om konsekvensbedömningen den 28 oktober 2021.

I konsekvensbedömningen övervägdes följande alternativ:

- (1) Utgångsscenario: I detta alternativ förutsätts ett realistiskt genomförande av politiken i den europeiska gröna given och EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 och andra berörda befintliga politikområden – utom de rättsligt bindande restaureringsmålen.
- (2) Fastställande av ett övergripande rättsligt bindande mål för restaurering av ekosystem: I detta alternativ fastställs ett tydligt definierat övergripande rättsligt bindande mål för restaurering av ekosystem. Målet definieras på följande sätt: Senast 2050 är en procentandel av ekosystemen i EU restaurerade till och bibehålls i ett gott tillstånd. Där fastställs också rättsligt bindande milstolpar för 2030 och 2040.
- (3) Fastställande av rättsligt bindande ekosystemspecifika mål: I detta alternativ fastställs mål och skyldigheter för flera ekosystem, livsmiljöer och grupper av arter som bör vara restaurerade senast 2030, 2040 och 2050. Mål och skyldigheter fastställs för var och en av de viktigaste ekosystemtyperna i EU och de skulle vara direkt tillämpliga på medlemsstatsnivå.
- (4) Rättslig bindande ekosystemspecifika mål med ett övergripande mål. Detta alternativ är en hybrid mellan de ekosystemspecifika målen i alternativ 3 och en variant av alternativ 2, dvs. ett övergripande mål ”att bidra till en kontinuerlig, långsiktig och varaktig återhämtning av biologisk mångfald och resilient natur på land och till havs i hela EU, och att restaureringsåtgärderna sammantaget senast 2030 ska omfatta minst 20 % av unionens land- och havsarealer och senast 2050 alla ekosystem som är

i behov av restaurering. Detta utgör ett övergripande mål som EU bör sträva efter, i kombination med en uppsättning ekosystemspecifika mål och skyldigheter för medlemsstaterna.

Alternativ 4 ansågs vara det bästa alternativet eftersom det är det mest ändamålsenliga, effektiva och politiskt samstämmiga. Det övergripande målet gör det lättare att uppnå de specifika målen och risken för att inga åtgärder vidtas alls är den lägsta bland de olika alternativen. Dessutom minskar alternativet riskerna för förseningar i åtgärder i alla typer av ekosystem, genom att det vidtas så många åtgärder som möjligt redan nu, där det går. Detta minskar risken för att åtgärder skjuts upp, vilket skulle skada miljön, ekonomin och samhället.

Det rekommenderade alternativet ger därför EU möjlighet att agera skyndsamt och att börja återställa ekosystem med mål som redan går att mäta och övervaka. När gemensamma metoder har utvecklats för att bedöma ett gott tillstånd hos EU:s ekosystem skulle ytterligare mål baserade på dessa gemensamma metoder kunna fastställas genom ändringar av förordningen.

Detta rekommenderade alternativ för lagstiftningsförslaget kommer att säkerställa att EU kan uppnå sina mål om att restaurera ekosystem inom den föreslagna tidsramen på ett kostnadseffektivt sätt. Fördelarna är större än kostnaderna för var och en av de viktigaste ekosystemtyperna. För inlands- och kustvåtmarker beräknas t.ex. de monetariserade fördelarna enbart från koldioxidlagringen redan överstiga de beräknade kostnaderna för restaurering av ekosystem. Om beräkningar av andra ekosystemtjänster inkluderas blir kostnads-nyttoförhållandet ännu större. Totalt sett kan fördelarna med att restaurera torvmarker, våtmarker skogar, hed- och buskmarker, gräsmarker, vattendrag, sjöar och alluviala livsmiljöer som omfattas av bilaga I uppskattas till i storleksordningen 1 860 miljarder euro (medan kostnaderna beräknas till ca. 154 miljarder euro).

Betydande fördelar beräknas också för marina ekosystem och urbana ekosystem, skogar, jordbruksekosystem och för restaurering av populationer av pollinatörer. Värdet av insekters pollinering av grödor uppskattades t.ex. till omkring 5 miljarder euro per år i EU. Därutöver finns många andra fördelar, däribland biologisk kontroll av skadegörare och en allmänt förbättrad biologisk mångfald.

Med utgångspunkt i bedömningen av miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenser går det att dra slutsatsen att vissa grupper av berörda parter till en början kan påverkas mer än andra. Därför krävs enligt förordningen att medlemsstaterna inom ramen för sina nationella restaureringsplaner ska inkludera allmänhetens delaktighet och ange hur lokalsamhällens och berörda parter behov ska beaktas.

De resurser som medlemsstaterna behöver för att nå sina restaureringsmål kan komma från EU-källor, nationell finansiering och privata källor. Konsekvenserna för medlemsstaternas budget är beroende av restaureringsbehoven och genomförandet av de åtföljande restaureringsåtgärderna. Dessa kostnader kan minskas med hjälp av finansiering från EU eller privata källor. Det finns t.ex. ett brett utbud av EU-medel tillgängliga för restaurering och taxonomiförordningen⁴¹ kan underlätta en ökad användning av privata medel. Det kommer

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

också att behövas resurser för att utarbeta nationella restaureringsplaner, inbegripet samrådsfaser och övervakning.

När det gäller rapportering minimerar förslaget den administrativa bördan genom att fullt ut använda befintliga rapporteringskrav och möjligheten att digitalisera dessa processer. Vidare skulle det gå att avsevärt öka effektiviteten och sänka kostnaderna genom att i största möjliga mån använda ny teknik, såsom fjärranalys, Copernicus satellittjänster och produkter, geografiska informationssystem, fältsensorer och fältanordningar, dataanalys och databehandling samt artificiell intelligens. Dessa typer av teknik ökar hastigheten, effektiviteten och samstämmigheten när flera övervaknings- och rapporteringsprocesser används.

Förslaget avviker något från alternativ 4, eftersom vissa potentiella mål för mark kommer att tas upp i ett senare skede i separat lagstiftning, såsom tillkännagavs i EU:s markstrategi.

Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

I linje med kommissionens åtagande om bättre lagstiftning har förslaget utarbetats i samråd baserat på öppenhet och fortlöpande kontakter med berörda parter. De administrativa konsekvenserna har analyserats i enlighet med principen ”en in och en ut”. De administrativa kostnaderna kommer främst att ligga hos EU och de offentliga förvaltningarna i medlemsstaterna. Detta skulle innefatta kostnader för undersökning av ekosystem, utveckling av nationella restaureringsplaner, administration och övervakning av de ekosystem som har valts ut för restaurering och rapportering. I konsekvensbedömningen beräknades dessa administrativa kostnader till i storleksordningen 14 miljarder euro fram till 2050.

Grundläggande rättigheter

Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheterna och framför allt med de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Det bidrar till rätten till en hög nivå i fråga om miljöskydd och till att förbättra miljöns kvalitet i enlighet med den princip om hållbar utveckling som fastställs i artikel 37 i stadgan.

4. BUDGETKONSEKVENSER

För att genomföra förslaget kommer det att krävas personalresurser vid kommissionen, vilket anges i den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer detta förslag. Konsekvenserna för kommissionens personalresurser väntas täckas inom ramen för kommissionens befintliga anslag.

Genomförandet kommer också att behöva stöd från Europeiska miljöbyrån, för vilket det kommer att krävas ytterligare resurser, vilket beskrivs i finansieringsöversikten.

Detta förslag innehåller artiklar med närmare bestämmelser om ytterligare arbete som kommer att krävas för att genomföra förordningen, däribland ett bemyndigande att anta delegerade akter eller genomförandeakter (t.ex. för att utveckla ett enhetligt format för de nationella restaureringsplanerna eller för att revidera bilagorna).

Den finansieringsöversikt som åtföljer detta förslag visar de närmare budgetkonsekvenserna och de personalresurser och administrativa resurser som behövs.

5. ÖVRIGA INSLAG

Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Efterlevnad och tillsyn kommer att övervakas genom

- information som lämnas av medlemsstaterna om deras framsteg mot att uppfylla de mål och skyldigheter som fastställs i förslaget,
- genomförande av de restaureringsåtgärder som anges i medlemsstaternas nationella restaureringsplaner,
- trender i restaurerade arealer.

Kommissionen kommer att utarbeta lägesrapporter baserat på informationen från medlemsstaterna och andra uppgifter som samlas in av kommissionen (t.ex. från Copernicus satellittjänster).

Tillämpningen av förordningen kommer att granskas senast 2035 för att säkerställa att dess mål uppfylls och att den får avsedd effekt.

Förordningen kommer att ändras när det behövs, t.ex. för att komplettera den med ytterligare bindande restaureringsmål för ekosystem med utgångspunkt i nya metoder för att bedöma tillståndet hos sådana ekosystem.

Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

Det övergripande målet beskrivs i **artikel 1**: att bidra till en kontinuerlig, långsiktig och varaktig återhämtning av biologisk mångfald och resilient natur på land och till havs i hela EU genom restaurering av ekosystem. Detta skapar en ram inom vilken medlemsstaterna kommer att genomföra restaureringsåtgärder som sammantaget senast 2030 ska omfatta minst 20 % av EU:s land- och havsarealer och senast 2050 alla ekosystem som är i behov av restaurering. Detta utgår från den övergripande ambition som fastställs i strategin för biologisk mångfald att alla ekosystem senast 2050 ska vara restaurerade, motståndskraftiga och tillräckligt skyddade och att Europas biologiska mångfald, som en milstolpe, ska vara på väg att återhämta sig senast 2030. Restaurering av natur kommer på ett betydande sätt att bidra till EU:s mål för klimatbegränsning och klimatanpassning, till att förebygga och minska effekterna av naturkatastrofer och till EU:s internationella åtaganden.

Tillvägagångssättet för den ram som beskrivs i artikel 1 är att först utgå från de typer av livsmiljöer som är skyddade enligt habitatdirektivet och för vilka det redan finns metoder för att bedöma god status. Därför går det att fastställa restaureringsmål på grundval av de metoderna för dessa livsmiljöer.

I **artikel 4** fastställs restaureringsmål för ekosystem på land, kustnära ekosystem och sötvattensekosystem. I **artikel 5** fastställs restaureringsmål för marina ekosystem (vilket innefattar andra marina områden än de som omfattas av habitatdirektivet). Dessa mål behandlar restaurering och återetablering av arealer och även restaurering av livsmiljöer för arter. Restaurering går hand i hand med skydd och underhåll. Därför föreskrivs i både artikel 4 och 5 en skyldighet att säkerställa att ekosystemens tillstånd inte försämras före eller efter restaurering.

För typer av livsmiljöer eller ekosystem som inte omfattas av habitatdirektivet har begreppet god status ännu inte definierats. Fler specifika mål och skyldigheter som kommer att kräva ytterligare restaureringsåtgärder fastställs dock i **artiklarna 6–10**.

I **artikel 6** fastställs mål för att säkerställa att det inte sker några nettoförluster och att mängden urbana grönområden ökar i storstäder, mindre städer och förorter. Att tillhandahålla en minsta nivå av trädäckning och tillhandahålla grönområden som integreras i nya och befintliga byggnader och infrastrukturbyggen bidrar till dessa mål. Grönområden och trädäckning är viktiga delar i en grön infrastruktur i städer och de är till nytta för invånarna i storstäder, mindre städer och förorter såväl ekologiskt som socialt och ekonomiskt.

I **artikel 7** fastställs skyldigheter att avlägsna barriärer i vattendrag. Detta kommer att bidra till vattendragens naturliga longitudinella och laterala konnektivitet och till EU:s mål att ha 25 000 km fritt flödande vattendrag. Det kommer också att bidra till att restaurera vattendragsarealer och svämplan.

I **artikel 8** fastställs en skyldighet att vända nedgången för pollinatörer och skapa en trend där populationerna av pollinatörer växer tills tillfredsställande nivåer har uppnåtts. Detta kommer att baseras på en metod som kommer att inrättas för att övervaka pollinatörer.

För att förbättra den biologiska mångfalden i jordbruksekosystem och skogsekosystem fastställs i **artiklarna 9 och 10** skyldigheter för enskilda medlemsstater att uppnå en ökande trend för en uppsättning indikatorer som är särskilt viktiga för den biologiska mångfalden i de ekosystemen.

De restaureringsmål och restaureringsskyldigheter som fastställs i artiklarna 6–10 kompletterar de mål som fastställs i artiklarna 4 och 5 och kommer därför också att påverka arealer med de livsmiljötyper som skyddas enligt habitatdirektivet.

I **artiklarna 11 och 12** beskrivs kraven på medlemsstaternas nationella restaureringsplaner. Restaureringsåtgärder bör planeras strategiskt så att de blir så effektiva som möjligt när det gäller att bidra till en återhämtning av natur i hela EU och till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna. Det är viktigt att medlemsstaterna utarbetar sina nationella restaureringsplaner baserat på den bästa och mest aktuella vetenskapliga evidens som finns tillgänglig.

I **artiklarna 13, 14 och 15** fastställs att medlemsstaterna måste lämna in sina nationella restaureringsplaner till kommissionen för bedömning och att de måste besvara kommissionens synpunkter innan de antar planerna. En process för regelbunden översyn och granskning av de nationella restaureringsplanerna beskrivs också.

Artiklarna 17 och 18 innehåller övervaknings- och rapporteringskrav.

Artikel 19 innehåller bestämmelser om ändring av bilagorna till förordningen.

I **artiklarna 20 och 21** fastställs de villkor som gäller för kommissionens befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter.

I **artikel 22** föreskrivs att det ska göras en översyn av förordningen senast den 31 december 2035.

Artikel 23 fastställer förordningens ikraftträdande och tillämpning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om restaurering av natur

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴²,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser på unionsnivå om restaurering av ekosystem för att säkerställa en återhämtning av biologisk mångfald och resilient natur i hela unionen. Restaurering av ekosystem bidrar också till unionens mål för begränsning av och anpassning till klimatförändringar.
- (2) I den europeiska gröna given⁴³ har en ambitiös färdplan fastställts för att omvandla unionen till ett rättvist och välmående samhälle, med en modern, resurseffektiv ekonomi, som strävar efter att skydda, bevara och stärka unionens naturkapital och skydda invånarnas hälsa och välbefinnande mot miljörelaterade risker och konsekvenser. Som en del av den europeiska gröna given har kommissionen antagit EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030⁴⁴.
- (3) Unionen och dess medlemsstater är, som parter i konventionen om biologisk mångfald, godkänd genom rådets beslut 93/626/EEG⁴⁵, fast beslutna att genomföra den långsiktiga strategiska vision som partskonferensen antog 2010 genom beslut X/2 strategisk plan för biologisk mångfald 2011–2020⁴⁶ och att den biologiska mångfalden

⁴² EUT C , , s. .

⁴³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given*, 11.12.2019 (COM (2019) 640 final).

⁴⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030, Ge naturen större plats i våra liv*, 20.5.2020, COM(2020) 380 final.

⁴⁵ Rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald (EGT L 309, 13.12.1993, s. 1).

⁴⁶ <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=12268>.

senast 2050 ska värdesättas, bevaras och återställas samt användas på ett klokt sätt, så att ekosystemtjänster kan upprätthållas, en frisk planet kan understödjas och de nyttigheter som är nödvändiga för alla människor kan tillhandahållas.

- (4) [platshållare för restaureringsmålet för den nya globala ram för biologisk mångfald som ska beslutas vid partskonferensen för konventionen om biologisk mångfald, COP 15]
- (5) I FN:s mål för hållbar utveckling⁴⁷, i synnerhet målen 14.2, 15.1, 15.2 och 15.3, hänvisas till behovet att säkerställa bevarande, återställande och hållbar användning av landbaserade ekosystem och sötvattensekosystem på fastlandet samt tjänster från dem, i synnerhet skogar, våtmarker, berg och torra områden.
- (6) FN:s generalförsamling utropade i en resolution av den 1 mars 2019⁴⁸ 2021–2030 till FN:s decennium för restaurering av ekosystem i syfte att stödja och intensifiera ansträngningarna för att förebygga, stoppa och vända förstörelsen av ekosystem världen över och öka medvetenheten om vikten av att restaurera ekosystem.
- (7) EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 syftar till att säkerställa att den biologiska mångfalden i EU är på väg att återhämta sig senast 2030, till gagn för människorna, planeten, klimatet och vår ekonomi. Där fastställs en ambitiös plan för att återställa naturen i EU med ett antal viktiga åtaganden, bl.a. om att lägga fram ett förslag till rättsligt bindande mål för återställande av natur i EU, för att återställa skadade ekosystem, framför allt de som har störst potential för att fånga in och lagra koldioxid och för att förebygga och minska effekterna av naturkatastrofer.
- (8) I sin resolution av den 9 juni 2021⁴⁹ välkomnade Europaparlamentet eftertryckligen åtagandet om att utarbeta ett lagstiftningsförslag med bindande mål för restaurering av natur. Dessutom ansåg parlamentet att det utöver ett övergripande restaureringsmål borde införas specifika mål för olika ekosystem, livsmiljöer och arter, som skulle omfatta skogar, gräsmarker, våtmarker, torvmarker, pollinatörer, fritt flödande vattendrag, kustområden och marina ekosystem.
- (9) I sina slutsatser av den 23 oktober 2020⁵⁰ erkände rådet att det kommer att vara av avgörande betydelse att ytterligare försämringar av den nuvarande biologiska mångfalden och naturen förhindras, men att detta inte är tillräckligt för att naturen ska få en större plats i våra liv. Rådet bekräftade att det behövs en högre ambitionsnivå i fråga om naturrestaurering i enlighet med förslaget i EU:s nya plan för återställande av naturen, som omfattar åtgärder för att skydda och återställa den biologiska mångfalden utanför skyddade områden. Rådet slog också fast att det avvaktar ett förslag till rättsligt bindande mål för återställande av naturen, med förbehåll för en konsekvensbedömning.
- (10) I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 fastställs ett åtagande om att rättsligt skydda minst 30 % av landytan inbegripet inlandsvatten, och 30 % av havsområdet i unionen, varav minst en tredjedel bör vara strikt skyddad. I kriterierna och

⁴⁷ [United Nations Sustainable Development – 17 Goals to Transform Our World.](#)

⁴⁸ Resolution 73/284 of 1 March 2019 on the United Nations Decade on Ecosystem Restoration (2021–2030).

⁴⁹ Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2021 om *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv* (2020/2273(INI)).

⁵⁰ Rådets slutsatser om biologisk mångfald – hög tid att agera, 12210/20.

vägledningen om utseende av ytterligare skyddade områden i medlemsstaterna⁵¹ (kriterierna och vägledningen), utarbetad av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna och de berörda parterna, betonas att om de restaurerade områdena, när restaureringen har gett full effekt, uppfyller eller väntas uppfylla kriterierna för skyddade områden bör dessa restaurerade områden också räknas in i unionens mål för skyddade områden. I kriterierna och vägledningen framhålls också att skyddade områden kan ge ett viktigt bidrag till restaureringsmålen i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 genom att skapa förutsättningar för att restaureringsinsatserna ska lyckas. Detta gäller särskilt områden som kan återhämta sig naturligt genom att vissa typer av påverkan från mänsklig verksamhet upphör eller begränsas. Att placera sådana områden, även i havsmiljön, under strikt skydd kommer i vissa fall att räcka för att de naturvärden de innehåller ska återhämta sig. Vidare betonas i kriterierna och vägledningen att alla medlemsstater väntas bidra till att unionens mål för skyddade områden i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 uppnås i den omfattning som står i proportion till de naturvärden de innehåller och till deras potential för restaurering av natur.

- (11) I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 fastställs ett mål för att säkerställa att det inte sker någon försämring i bevarandetrender och -status för någon av de livsmiljöer och arter som skyddas och att minst 30 % av de arter och livsmiljöer som för närvarande inte har gynnsam status kommer upp till den kategorin eller uppvisar en starkt positiv utveckling före 2030. I den vägledning⁵² som kommissionen har utvecklat i samarbete med medlemsstaterna och med berörda parter till stöd för att dessa mål uppnås framhålls att det sannolikt kommer att krävas underhåll och restaureringsansträngningar för de flesta sådana livsmiljöer och arter, antingen genom att deras nuvarande negativa utveckling vänds före 2030 eller en nuvarande stabil eller positiv utveckling bibehålls, eller genom att man förebygger försämringar i livsmiljöer och arter som har gynnsam bevarandestatus. I vägledningen betonas vidare att sådana restaureringsinsatser i första hand behöver planeras, genomföras och samordnas på nationell eller regional nivå och att synergier med andra unionsmål eller internationella mål, särskilt miljö- eller klimatpolitiska mål, bör eftersträvas när man väljer och prioriterar de arter och livsmiljöer som ska förbättras fram till 2030.
- (12) I kommissionens rapport om tillståndet för naturen från 2020⁵³ konstaterades att unionen ännu inte har lyckats hejda minskningen av skyddade livsmiljötyper och arter av bevarandebesorgelse för unionen. Försämringen beror till stor del på nedläggning av extensiva lantbruk, intensivare brukningsmetoder, ändring av hydrologiska system, urbanisering och föroreningar, men även ohållbar skogsbruksverksamhet och ohållbart utnyttjande av arter. Dessutom utgör invasiva främmande arter och klimatförändringen stora och växande hot mot inhemska europeiska djur och växter.
- (13) Det är lämpligt att fastställa ett övergripande mål för restaurering av ekosystem för att bidra till ekonomisk samhällelig omvandling, skapande av arbetstillfällen av hög kvalitet och hållbar tillväxt. Ekosystem med hög biologisk mångfald, t.ex. våtmarker,

⁵¹ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Criteria and guidance for protected areas designations* (SWD(2022) 23 final) (ej översatt till svenska).

⁵² Finns på [Circabc \(europa.eu\)](https://circabc.europa.eu) [hänvisningen ska kompletteras]

⁵³ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, *Tillståndet för naturen i Europeiska unionen – Rapport om status och trender 2013–2018 för arter och livsmiljötyper som skyddas av fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet*, COM(2020) 635 final.

sötvatten, skogar jordbruksekosystem, områden med sparsam vegetation, marina och kustnära ekosystem samt urbana ekosystem, levererar en rad nödvändiga ekosystemtjänster om de är i gott tillstånd. Fördelarna med att restaurera skadade ekosystem till gott tillstånd inom alla land- och havsområden överväger med stor marginal kostnaderna för restaurering. Dessa tjänster bidrar till ett brett spektrum av socioekonomiska fördelar, beroende på de ekonomiska, sociala, kulturella, regionala och lokala förhållandena.

- (14) FN:s statistikkommission antog systemet för ekonomisk miljöredovisning – ekosystemredovisning (SEEA EA)⁵⁴ vid sitt 52:a möte i mars 2021. SEEA EA är en integrerad och heltäckande statistisk ram för att organisera uppgifter om livsmiljöer och landskap, mäta omfattningen av, tillståndet i och tjänsterna från ekosystem, övervaka ändringar i ekosystemtillgångar och koppla denna information till ekonomisk och annan mänsklig verksamhet.
- (15) Att säkerställa ekosystem med biologisk mångfald och tackla klimatförändringen hänger ouppslösligen ihop. Naturen och naturbaserade lösningar, däribland naturliga koldioxidlager och koldioxidsänkor, är avgörande för att bekämpa klimatkrisen. Samtidigt driver klimatkrisen redan på förändringar i ekosystemen på land och till havs och unionen måste förbereda sig på att dessa effekter kommer att bli allt mer intensiva, frekventa och utbredda. I specialrapporten från mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPPC)⁵⁵ om effekterna av en global uppvärmning på 1,5 °C konstaterades att vissa konsekvenser kan bli långlivade eller oåterkalleliga. I den sjätte bedömningsrapporten från IPCC⁵⁶ fastställs att restaurering av ekosystem kommer att vara avgörande för att bidra till kampen mot klimatförändringen och också för att minska riskerna för en tryggad livsmedelsförsörjning. Mellanstatliga vetenskapspolitiska plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) ansåg i sin globala bedömningsrapport om biologisk mångfald och ekosystemtjänster 2019⁵⁷ att klimatförändringar är en avgörande drivkraft för förändringar i naturen och att dess effekter väntas öka under de kommande årtiondena och i vissa fall bli större än effekterna av andra drivkrafter för ekosystemförändringar, t.ex. förändrad mark- och havsanvändning.
- (16) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁵⁸ fastställs ett bindande mål om klimatneutralitet i unionen före 2050 och negativa utsläpp efter det. Dessutom ska snabba och förutsägbara utsläppsminskningar prioriteras samtidigt som upptagen

⁵⁴ https://seea.un.org/sites/seea.un.org/files/documents/EA/seea_ea_white_cover_final.pdf.

⁵⁵ Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPPC): *Special Report on the impacts of global warming of 1.5°C and related global greenhouse gas emission pathways, in the context of strengthening the global response to the threat of climate change, sustainable development, and efforts to eradicate poverty* [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor, och T. Waterfield (red.)] <https://www.ipcc.ch/sr15/>

⁵⁶ [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability | Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability \(ipcc.ch\)](https://www.ipcc.ch/sr15/).

⁵⁷ IPBES (2019): *Global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services*. Brondizio, E. S., Settele, J., Díaz, S. och Ngo, H. T. (red.). IPBES sekretariat, Bonn, Tyskland. 1148 sidor. <https://doi.org/10.5281/zenodo.3831673>.

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europaisk klimatlag). 243, 9.7.2021, s. 1).

ska förbättras i naturliga sänkor. Restaureringen av ekosystem kan ge ett viktigt bidrag till bevarandet, förvaltningen och förstärkningen av naturliga sänkor och till att öka den biologiska mångfalden, samtidigt som klimatförändringarna motverkas. I förordning (EU) 2021/1119 krävs också att de berörda unionsinstitutionerna och medlemsstaterna ska säkerställa löpande framsteg med att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna. Dessutom krävs att medlemsstaterna ska integrera anpassning i alla politikområden och även främja naturbaserade lösningar⁵⁹ och ekosystembaserad anpassning.

- (17) I kommissionens meddelande om anpassning till klimatförändringarna från 2021⁶⁰ betonas behovet av att främja naturbaserade lösningar och det erkänns att det skulle gå att uppnå en kostnadseffektiv anpassning till klimatförändringarna genom att skydda och återställa våtmarker och torvmarker samt kustnära och marina ekosystem, utveckla urbana grönområden och installera gröna tak och väggar, främja och hållbart förvalta skogar och jordbruksmark. Att ha fler ekosystem med biologisk mångfald ger större motståndskraft mot klimatförändringarna och erbjuder effektivare former av begränsning och förebyggande av katastrofer.
- (18) Unionens klimatpolitik håller på att ses över för att kunna följa den plan som föreslås i förordning (EU) 2021/1119 i syfte att minska nettoutsläppen med minst 55 % fram till 2030 jämfört med 1990. Framför allt syftar förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 och (EU) 2018/1999⁶¹ till att stärka marksektorns bidrag till den övergripande klimatambitionen för 2030 och anpassa målen i fråga om redovisning av utsläpp och upptag från sektorn för markanvändning, förändring av markanvändning och skogsbruk (LULUCF) till relaterade politiska initiativ för biologisk mångfald. I förslaget framhålls behovet av att skydda och förbättra naturbaserade koldioxidupptag, förbättra motståndskraften hos ekosystemen mot klimatförändringar, återställa skadad mark och skadade ekosystem samt att restaurera torvmarker. Det syftar också till att förbättra övervakningen och rapporteringen av utsläpp och upptag av växthusgaser från mark som omfattas av skydd och restaurering. I detta sammanhang är det viktigt att ekosystem i alla markkategorier, inbegripet skogar, gräsmarker, åkermarker och våtmarker, är i gott tillstånd för att effektivt kunna fånga in och lagra koldioxid.

⁵⁹ Naturbaserade lösningar är lösningar vilka inspireras och stöds av naturen och är kostnadseffektiva, ger samtidiga miljömässiga, sociala och ekonomiska fördelar och bidrar till att bygga upp motståndskraft. Sådana lösningar leder till mer natur och naturelement och naturliga processer med större mångfald i städer, landskap och havsmiljöer genom lokalt anpassade, resurseffektiva och systemiska insatser. Naturbaserade lösningar måste därför gynna den biologiska mångfalden och stödja en rad ekosystemtjänster.

⁶⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, *Att bygga upp ett klimatresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning*, (COM(2021) 82 final).

⁶¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn (COM(2021) 554 final).

- (19) Den geopolitiska utvecklingen har ytterligare understrukt behovet av att skydda livsmedelssystemens resiliens⁶². Det finns belegg för att restaurering av jordbruksekosystem har en positiv inverkan på livsmedelsproduktiviteten på lång sikt och att restaurering av natur fungerar som en försäkring för att säkerställa EU:s långsiktiga hållbarhet och resiliens.
- (20) I slutrapporten från konferensen om Europas framtid uppmanar medborgarna unionen att skydda och restaurera den biologiska mångfalden, landskapet och haven, eliminera föroreningar och främja kunskap, medvetenhet, utbildning och dialoger om miljö, klimatförändringar, energianvändning och hållbarhet⁶³.
- (21) Restaurering av ekosystem, i kombination med insatser för att minska handeln med och konsumtionen av vilda djur och växter, kommer också att bidra till att förebygga och bygga upp motståndskraft mot eventuella framtida smittsamma sjukdomar med zoonotisk potential, och därmed minska riskerna för utbrott och pandemier, och bidra till att stödja EU:s och globala insatser för att tillämpa One Health-modellen, som erkänner det inneboende sambandet mellan människors hälsa, djurs hälsa och en frisk resilient natur.
- (22) Mark är en integrerad del av landekosystem. I kommissionens meddelande från 2021 *EU:s markstrategi för 2030*⁶⁴ beskrivs behovet av att återställa skadad mark och öka markens biologiska mångfald.
- (23) Rådets direktiv 92/43/EEG⁶⁵ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁶⁶ syftar till att säkerställa ett långsiktigt skydd, bevarande och överlevnad för Europas mest värdefulla och hotade arter och livsmiljöer och de ekosystem som de ingår i. Natura 2000, som inrättades 1992 och är det största samordnade nätverket av skyddade områden i världen, är det viktigaste verktyget för att genomföra målen för de båda direktiven.
- (24) Det finns redan en ram och en vägledning⁶⁷ för att fastställa gott tillstånd för livsmiljötyper som skyddas enligt direktiv 92/43/EEG och fastställa tillräcklig kvalitet hos och kvantitet av livsmiljöerna för de arter som omfattas av det direktivet. Restaureringsmål för dessa livsmiljötyper och livsmiljöer för arter kan fastställas på grundval av den ramen och vägledningen. Sådan restaurering kommer dock inte att räcka för att vända förlusten av biologisk mångfald och återställa alla ekosystem. Därför bör det fastställas ytterligare skyldigheter baserat på särskilda indikatorer i syfte att förbättra den biologiska mångfalden i bredare ekosystem.

⁶² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Säkra livsmedelsförsörjningen och stärka motståndskraften i livsmedelssystemen*, COM(2022) 133 final.

⁶³ *Conference on the Future of Europe – Report on the Final Outcome*, maj 2022, förslag 2 (1, 4, 5) s. 44, förslag 6 (6) s. 48.

⁶⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. *EU:s markstrategi för 2030: Frisk mark till förmån för människor, livsmedel, natur och klimat*, (COM(2021) 699 final).

⁶⁵ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁶⁷ GD Miljö. 2017, *Reporting under Article 17 of the Habitats Directive: Explanatory notes and guidelines for the period 2013–2018* och GD Miljö 2013, *Interpretation manual of European Union habitats* Eur 28.

- (25) Med utgångspunkt i direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG och för att göra det lättare att nå de mål som fastställs i de direktiven, bör medlemsstaterna vidta restaureringsåtgärder för att säkerställa återhämtningen hos skyddade livsmiljöer och arter, inbegripet vilda fåglar, i alla områden i unionen, även i områden som inte ingår i Natura 2000.
- (26) Direktiv 92/43/EEG syftar till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos naturliga livsmiljöer samt arter av vilda djur och växter av unionsintresse. I det direktivet fastställs emellertid ingen tidsfrist för att uppnå målet. I direktiv 2009/147/EG fastställs inte heller en tidsfrist för återhämtning av fågelpopulationer i unionen.
- (27) Därför bör det fastställas tidsfrister för att vidta restaureringsåtgärder inom och utanför Natura 2000-områden, för att gradvis förbättra tillståndet hos skyddade livsmiljöer i hela unionen och för att återetablera sådana tills den gynnsamma referensareal som behövs för att uppnå gynnsam bevarandestatus hos de livsmiljöerna i unionen uppnås. För att ge medlemsstaterna den flexibilitet som behövs för att genomföra omfattande restaureringsinsatser är det lämpligt att gruppera livsmiljöer efter det ekosystem som de tillhör och fastställa tidsbestämda och kvantifierade arealbaserade mål för grupper av livsmiljöer. Detta kommer att tillåta medlemsstaterna att välja vilka livsmiljöer som ska återställas först inom gruppen.
- (28) Liknande krav bör fastställas för livsmiljöerna för de arter som omfattas av direktiv 92/43/EEG och livsmiljöerna för vilda fåglar som omfattas av direktiv 2009/147/EG, med särskild hänsyn till den konnektivitet som krävs mellan båda dessa livsmiljöer för att artpopulationerna ska blomstra.
- (29) Restaureringsåtgärderna för livsmiljöer måste vara adekvata och lämpliga för att uppnå gott tillstånd och gynnsamma referensarealer så snabbt som möjligt, i avsikt att uppnå en gynnsam bevarandestatus för dem. Det är viktigt att restaureringsåtgärderna är de som behövs för att uppnå de tidsbestämda och kvantifierade arealbaserade målen. Restaureringsåtgärderna för arters livsmiljöer måste också vara adekvata och lämpliga för att uppnå tillräcklig kvalitet och kvantitet så snabbt som möjligt för att uppnå gynnsam bevarandestatus för arterna.
- (30) Det är viktigt att säkerställa att de restaureringsåtgärder som införs inom ramen för den här förordningen leder till konkreta och mätbara förbättringar i ekosystemens tillstånd, både för enskilda områden som är föremål för restaurering och på nationell nivå och unionsnivå.
- (31) För att säkerställa att restaureringsåtgärderna är ändamålsenliga och att deras resultat går att mäta över tid är det mycket viktigt att de arealer som är föremål för restaureringsåtgärderna, i syfte att förbättra tillståndet hos livsmiljöer som omfattas av bilaga I till direktiv 92/43/EEG, återetablera sådana livsmiljöer och förbättra deras konnektivitet, uppvisar en kontinuerlig förbättring tills gott tillstånd har uppnåtts.
- (32) Det är också avgörande att de arealer som är föremål för restaureringsåtgärder för att förbättra kvaliteten och kvantiteten hos livsmiljöerna för arter som omfattas av direktiv 92/43/EEG, och livsmiljöer för vilda fåglar som omfattas av direktiv 2009/147/EG, uppvisar en kontinuerlig förbättring för att bidra till att det uppnås en tillräcklig kvantitet och kvalitet hos livsmiljöerna för dessa arter.
- (33) Det är viktigt att se till att de arealer som täcks av livsmiljöer som omfattas av direktiv 92/43/EEG och som är i ett gott tillstånd i medlemsstaterna och unionen som helhet gradvis ökar, tills den gynnsamma referensarealen för varje livsmiljötyp uppnås

och att minst 90 % på medlemsstatsnivå av den arealen är i ett gott tillstånd, för att dessa livsmiljötyper i unionen ska kunna uppnå gynnsam bevarandestatus.

- (34) Det är viktigt att säkerställa att kvaliteten hos och kvantiteten av livsmiljöerna för arter som omfattas av direktiv 92/43/EEG, och livsmiljöerna för vilda fåglar som omfattas av direktiv 2009/147/EG ökar gradvis i medlemsstaterna och i förlängningen i unionen, tills det räcker för att säkerställa dessa arters långsiktiga överlevnad.
- (35) Det är viktigt att de arealer som täcks av livsmiljötyper som omfattas av den här förordningen inte försämras jämfört med nuläget, med hänsyn till de nuvarande restaureringsbehoven och behovet av att inte ytterligare öka restaureringsbehoven i framtiden. Det är emellertid viktigt att ta hänsyn till eventuell force majeure, som kan leda till försämring i arealer som täcks av dessa livsmiljötyper, och till oundvikliga livsmiljöförändringar som orsakas direkt av klimatförändringarna eller till följd av en plan eller ett projekt av tvingande allmänintresse, för vilka det inte finns några mindre skadliga alternativa lösningar att tillgå, vilket ska fastställas från fall till fall, eller en plan eller ett projekt som har godkänts i enlighet med artikel 6.4 i direktiv 92/43/EEG.
- (36) I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 betonas behovet av kraftfullare åtgärder för att återställa skadade marina ekosystem, däribland kolrika ekosystem och viktiga lek- och yngelplatser för fisk. I strategin tillkännages också att kommissionen ska föreslå en ny handlingsplan för att bevara fiskeriresurser och skydda marina ekosystem.
- (37) De marina livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I till direktiv 92/43/EEG är brett definierade och omfattar en mängd ekologiskt olika deltyper med olika restaureringspotential, vilket gör det svårt för medlemsstaterna att fastställa lämpliga restaureringsåtgärder för dessa livsmiljötyper. De marina livsmiljötyperna bör därför specificeras ytterligare med hjälp av relevanta nivåer i EUNIS (European nature information system) klassificering av marina livsmiljöer. Medlemsstaterna bör fastställa gynnsamma referensarealer för att uppnå gynnsam bevarandestatus för var och en av dessa livsmiljötyper, om sådana referensarealer inte redan behandlas i annan unionslagstiftning.
- (38) Om skyddet av kustnära och marina livsmiljöer kräver att fiske- eller vattenbruksverksamhet regleras är det den gemensamma fiskeripolitiken som är tillämplig. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013⁶⁸ föreskrivs framför allt att den gemensamma fiskeripolitiken ska genomföra en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras. I förordningen föreskrivs också att politiken ska sträva efter att säkerställa att fiske och vattenbruk inte leder till en försämring av den marina miljön.
- (39) För att uppnå målet om en kontinuerlig, långsiktig och varaktig återhämtning av biologisk mångfald och resilient natur bör medlemsstaterna fullt ut använda sig av de möjligheter som erbjuds inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. Inom ramen för unionens exklusiva befogenhet när det gäller bevarande av marina biologiska resurser har medlemsstaterna möjlighet att vidta icke-diskriminerande

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskbestånd och bibehålla eller förbättra bevarandestatusen för marina ekosystem inom gränsen på tolv nautiska mil. Dessutom har medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse möjlighet att komma överens om att lämna in gemensamma rekommendationer för bevarandeåtgärder som är nödvändiga för att uppfylla skyldigheter enligt unionens miljölagstiftning. Dessa åtgärder kommer att bedömas och antas enligt de bestämmelser och förfaranden som föreskrivs i den gemensamma fiskeripolitiken.

- (40) Enligt direktiv 2008/56/EG krävs att medlemsstaterna ska samarbeta bilateralt och inom ramen för regionala och subregionala samarbetsmekanismer, däribland genom regionala havskonventioner⁶⁹, och, i fråga om fiskeriåtgärder, inom ramen för de regionala grupper som inrättats inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.
- (41) Det är viktigt att restaureringsåtgärder också vidtas för livsmiljöerna för vissa marina arter, t.ex. hajar och rockor, som omfattas av konventionen om bevarande av flyttande vilda djurarter, men som inte omfattas av direktiv 92/43/EEG, eftersom de har en viktig funktion i ekosystemet.
- (42) För att stödja restaurering och icke-försämring av landbaserade, sötvattensbaserade, kustnära och marina livsmiljöer, har medlemsstaterna möjlighet att utse ytterligare områden som ”skyddade områden” eller ”strikt skyddade områden” för att genomföra andra effektiva arealbaserade bevarandeåtgärder och för att främja privata markbevarandeåtgärder.
- (43) Urbana ekosystem motsvarar ungefär 22 % av unionens landareal och utgör det område där majoriteten av unionens invånare lever. Urbana grönområden, däribland skogar i städer, parker och trädgårdar, stadsnära jordbruk, trädkantade gator, urbana ängsmarker och urbana häckar, erbjuder viktiga livsmiljöer för biologisk mångfald, särskilt växter, fåglar och insekter, inklusive pollinatörer. De erbjuder också oömbärliga ekosystemtjänster, inklusive minskning och kontroll av risker för naturkatastrofer (t.ex. översvämningar, värmeöffekter), nedkylning, rekreation, vatten- och luftfiltrering, samt begränsning av och anpassning till klimatförändringar.
- (44) Åtgärder för att säkerställa att urbana grönområden inte längre riskerar att försämrats behöver förstärkas kraftigt. För att säkerställa att urbana grönområden fortsätter att tillhandahålla de nödvändiga ekosystemtjänsterna bör förlusten av dem hejdas och de bör återställas och utökas i omfattning, bl.a. genom en bättre integrering av grön infrastruktur och naturbaserade lösningar i stadsplanering och genom integrering av grön infrastruktur, såsom gröna tak och gröna väggar, i utformningen av byggnader.
- (45) I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 krävs större insatser för att restaurera sötvattenekosystem och vattendragens naturliga funktioner. Restaureringen av sötvattensekosystem bör innefatta ansträngningar för att återställa den naturliga longitudinella och laterala konnektiviteten hos vattendrag och deras tillflöden och svämplan, bl.a. genom att avlägsna barriärer i syfte att göra det lättare att uppnå gynnsam bevarandestatus för vattendrag, sjöar och alluviala livsmiljöer och arter som lever i de livsmiljöer som skyddas av direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG och uppfylla ett av de viktigaste åtagandena i EU:s strategi för biologisk mångfald för

⁶⁹ Konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten från 1992 – Osparkonventionen (Ospar), konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö från 1992 – Helsingforskonventionen (Helcom), konventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion från 1995 – Barcelonakonventionen (UNEP-MAP) och konventionen om skydd av Svarta havet från 1992 – Bukarestkonventionen.

2030, dvs. att återställa minst 25 000 km fritt flödande vattendrag. När medlemsstaterna avlägsnar barriärer bör de i första hand bort obsoleta barriärer som inte längre behövs för produktion av förnybar energi, inlandssjöfart, vattenförsörjning eller annan användning.

- (46) I unionen har pollinatörer minskat dramatiskt under de senaste årtiondena. En tredjedel av arterna av bin och dagfjärilar är på tillbakagång, och en tiondel av dessa arter är nära utrotning. Pollinatörer är oundgängliga för de landbaserade ekosystemens funktion, människors välbefinnande och en trygg livsmedelsförsörjning, eftersom de pollinerar vilda och odlade växter. Nästan 5 000 000 000 euro av EU:s årliga jordbruksproduktion hänförs direkt till pollinering av insekter⁷⁰.
- (47) Kommissionen lanserade EU:s initiativ om pollinatörer⁷¹ den 1 juni 2018 som svar på uppmaningar från Europaparlamentet och rådet om att ta itu med minskningen av pollinatörer. Lägesrapporten om genomförandet av initiativet⁷² visade att det fortfarande finns stora utmaningar när det gäller att ta itu med drivkrafterna bakom minskningen av pollinatörer, inklusive användningen av bekämpningsmedel. Europaparlamentet⁷³ och rådet⁷⁴ begärde kraftfullare åtgärder för att ta itu med minskningen av pollinatörer och krävde att det skulle inrättas en unionsomfattande övervakningsram för pollinatörer samt tydliga mål och indikatorer för åtagandet om att vända minskningen av pollinatörer. Europeiska revisionsrätten har rekommenderat att kommissionen ska inrätta lämpliga styrnings- och övervakningsmekanismer för insatser för att ta itu med hot mot pollinatörer⁷⁵.
- (48) Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om hållbar användning av växtskyddsprodukter [ska antas den 22 juni 2022, lägg till titel och nummer på den antagna akten när de är tillgängliga] syftar till att reglera en av drivkrafterna för minskning av pollinatörer genom att förbjuda användning av bekämpningsmedel i ekologiskt känsliga områden, varav många omfattas av den här förordningen, t.ex. områden som hyser pollinatörsarter som betecknas som utrotningshotade i de europeiska rödlistorna⁷⁶.
- (49) Hållbara, motståndskraftiga jordbruksekosystem med biologisk mångfald behövs för att tillhandahålla säkra, hållbara, näringsrika livsmedel till överkomligt pris. Jordbruksekosystem med en rik biologisk mångfald ökar också jordbrukets motståndskraft mot klimatförändringar och miljörisker samtidigt som de säkerställer en trygg och säker livsmedelsförsörjning och skapar nya arbetstillfällen i

⁷⁰ Vysna, V., Maes, J., Petersen, J.E., La Notte, A., Vallecillo, S., Aizpurua, N., Ivits, E. och Teller, A., *Accounting for ecosystems and their services in the European Union* (INCA). Slutrapport från fas II i Inca-projektet för att utveckla ett pilotförsök för ett integrerat system med ekosystemkonton för EU. Statistiska rapporter Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg 2021.

⁷¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. *EU-initiativ om pollinatörer* (COM(2018) 395 final).

⁷² Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. *Utvärdering av hur genomförandet av EU-initiativet om pollinatörer fortskrider* (COM(2021) 261 final).

⁷³ Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2021 om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv (2020/2273(INI)), finns på https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0277_SV.pdf.

⁷⁴ Rådets slutsatser av den 17 december 2020 om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2020 ”Skydd av vilda pollinatörer i EU: Kommissionens initiativ har inte burit frukt (14168/20).

⁷⁵ Särskild rapport 15/2020, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_15/SR_Pollinators_SV.pdf

⁷⁶ [European Redlist – Environment – European Commission \(europa.eu\)](https://www.eea.europa.eu/en/redlist)

landsbygdsområden, särskilt arbetstillfällen i samband med ekologiskt jordbruk, landsbygdsturism och rekreation. Därför behöver unionen förbättra den biologiska mångfalden på sina jordbruksmarker genom en rad befintliga metoder som gynnar eller är förenliga med en ökad biologisk mångfald, däribland extensivt jordbruk. Extensivt jordbruk är oundgängligt för att bibehålla många arter och livsmiljöer i områden med rik biologisk mångfald. Det finns många extensiva jordbruksmetoder som har flera och viktiga fördelar för skyddet av biologisk mångfald, ekosystemtjänster och landskapselement, t.ex. precisionsjordbruk, ekologiskt jordbruk, agroekologi, trädjordbruk och lågintensiva permanenta gräsmarker.

- (50) Det behöver genomföras restaureringsåtgärder för att förbättra den biologiska mångfalden i jordbruksekosystem i hela unionen, även i arealer som inte täcks av livsmiljötyper som omfattas av direktiv 92/43/EEG. I avsaknad av en gemensam metod för att bedöma tillståndet hos jordbruksekosystem som skulle göra det möjligt att fastställa specifika restaureringsmål för jordbruksekosystem är det lämpligt att fastställa en allmän skyldighet att förbättra den biologiska mångfalden i jordbruksekosystem och mäta fullgörandet av den skyldigheten på grundval av befintliga indikatorer.
- (51) Eftersom jordbrukslandskapets fåglar är välkända och allmänt erkända nyckelindikatorer för jordbruksekosystems hälsa är det lämpligt att fastställa mål för deras återhämtning. Skyldigheten att uppnå sådana mål bör gälla för medlemsstaterna, inte för enskilda jordbrukare. Medlemsstaterna bör uppnå dessa mål genom att genomföra effektiva restaureringsåtgärder på jordbruksmark, och samarbeta med och ge stöd till jordbrukare och andra intressenter för åtgärdernas utformning och genomförande på fältet.
- (52) Landskapselement som gynnar en hög biologisk mångfald i jordbruksmark, inklusive buffertzoner, mark i växelbruk eller fast träda, häckar, improduktiv träd- och buskmark, terrassmurar och dammar ger rum för vilda växter och djur, däribland pollinatörer, förhindrar markerosion och utarmning av jorden, filtrerar luft och vatten, stöder begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt jordbrukets produktivitet för pollinationsberoende grödor. Produktiva träd som ingår i system för trädjordbruk på åkermark och produktiva element i icke-produktiva häckar kan också beaktas som landskapselement som gynnar en hög biologisk mångfald, förutsatt att de inte behandlas med gödselmedel eller bekämpningsmedel och om skörden endast sker vid tidpunkter där det inte skulle äventyra höga nivåer av biologisk mångfald. Därför bör det fastställas ett krav på att säkerställa en stigande trend för andelen jordbruksmark med landskapselement som gynnar en hög biologisk mångfald. Ett sådant krav skulle göra det möjligt för unionen att fullgöra ett av de andra viktiga åtagandena i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030, nämligen att minst 10 % av jordbruksarealen ska utgöras av landskapselement som gynnar en hög biologisk mångfald. Stigande trender bör också uppnås för andra befintliga indikatorer, t.ex. index för gräsmarksfjärilar och lagret av organiskt kol i mineraljordar på åkermark.
- (53) Den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) syftar till att stödja och stärka miljöskyddet, inklusive den biologiska mångfalden. Några av jordbrukspolitikens särskilda mål är att bidra till att stoppa och vända förlusten av biologisk mångfald, förbättra ekosystemtjänsterna och bevara livsmiljöer och landskap. Jordbrukspolitikens nya norm nr 8 om god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

(GAEC 8)⁷⁷ ska stödmottagare som får arealrelaterat stöd ha minst 4 % åkermark på gårdsnivå som avsatts för icke-produktiva arealer och element, inbegripet mark i träda, och bevara befintliga landskapselement. Den andel på 4 % som ska uppnås för att efterleva denna GAEC-norm kan minskas till 3 % om vissa förutsättningar är uppfyllda⁷⁸. Denna skyldighet kommer att bidra till att medlemsstaterna når en positiv trend när det gäller landskapselement som gynnar en hög mångfald på jordbruksmark. Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken har medlemsstaterna dessutom möjlighet att inrätta miljösystem för jordbruksmetoder som tillämpas av jordbrukare på jordbruksarealer och som kan omfatta underhåll och skapande av landskapselement eller icke-produktiva arealer. På samma sätt kan medlemsstaterna i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken också inkludera åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk, inbegripet förbättrad förvaltning av landskapselement som går utöver villkoren för GAEC 8 och/eller miljösystem. Lifeprojekt för natur och biologisk mångfald kommer också att bidra till att Europas biologiska mångfald på jordbruksmark kan börja återhämta sig senast 2030 genom att stödja genomförandet av direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG samt EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030.

- (54) Restaurering och återvätning⁷⁹ av organiska jordar⁸⁰ som används i jordbruket (t.ex. som gräsmark eller åkermark) och som utgörs av dikade torvmarker bidrar till betydande fördelar för biologisk mångfald, en avsevärd minskning av växthusgasutsläppen och andra miljöfördelar, samtidigt som det bidrar till ett jordbrukslandskap med hög mångfald. Medlemsstaterna kan välja mellan många olika restaureringsåtgärder för dikade torvmarker som används inom jordbruket, däribland omställning av åkermark till permanent gräsmark, extensifieringsåtgärder åtföljda av minskad dränering, fullständig återvätning med möjlighet till brukning av våtmarker (paludikultur), eller etablering av torvbildande vegetation. De största klimatfördelarna skapas genom restaurering och återvätning av åkermark följt av restaurering av intensiv gräsmark. För att möjliggöra ett flexibelt genomförande av restaureringsmålet för dikade torvmarker som används inom jordbruket får medlemsstaterna räkna med restaureringsåtgärder och återvätning av dikade torvmarker i områden med torvbrytning samt, i viss utsträckning, restaurering och återvätning av dikade torvmarker med annan markanvändning (t.ex. skog) som bidrag till uppnåendet av målen för dikade torvmarker som används inom jordbruket.

(55)

⁷⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013.

⁷⁸ Där en jordbrukare åtar sig att avsätta minst 7 % av sin åkermark till icke-produktiva arealer eller element, inklusive mark i träda, inom ramen för ett utökat miljösystem eller om det finns en minimiandel på minst 7 % av åkermarken på gårdsnivå som även omfattar fånggrödor eller kvävefixerande grödor odlade utan växtskyddsmedel.

⁷⁹ Med återvätning avses processen att ändra dikad mark till våt mark. Kapitel 1 i IPCC 2014, 2013 och *Supplement to the 2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories: Wetlands*. Hiraishi, T., Krug, T., Tanabe, K., Srivastava, N., Baasansuren, J., Fukuda, M. och Troxler, T.G. (red.).

⁸⁰ Begreppet *organisk jord* definieras i IPCC 2006, *2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories*, som utarbetats av programmet för nationella inventeringar av växthusgaser, Eggleston H.S., Buendia L., Miwa K., Ngara T. och Tanabe K. (red.).

- (56) För att fullt ut ta vara på fördelarna för den biologiska mångfalden bör restaurering och återvätning av arealer med dikad torvmark gå utöver arealen för de typer av våtmarkslivsmiljöer som förtecknas i bilaga I i direktiv 92/43/EEG som ska återetableras. Uppgifter om organiska jordars omfattning och deras utsläpp och upptag av växthusgaser övervakas och görs tillgängliga genom rapportering om LULUCF-sektorn i medlemsstaternas nationella inventeringar av växthusgaser som lämnas in till UNFCCC. Restaurerade och återvätta torvmarker kan fortsätta att användas produktivt på alternativa sätt. Paludikultur, där jordbruk bedrivs på torvmarker i blött skick, kan innefatta odling av olika typer av vass, vissa typer av virke, odling av blåbär och tranbär, odling av vitmossa samt bete för vattenbufflar. Dessa metoder bör baseras på principerna för hållbar förvaltning och syfta till att öka den biologiska mångfalden så att de kan vara av högt värde såväl ekonomiskt som ekologiskt. Paludikultur kan gynna flera hotade arter i unionen och kan också underlätta konnektiviteten mellan våtmarksområden och associerade arters populationer i unionen. Finansiering av åtgärder för att restaurera och återvätta dikade torvmarker och för att kompensera eventuella inkomstförluster kan komma från en rad olika källor, bland annat utgifter inom ramen för unionens budget och unionens finansieringsprogram.
- (57) I EU:s nya skogsstrategi för 2030⁸¹ beskrevs behovet av att återställa den biologiska mångfalden i skogar. Skogar och andra skogsmarker täcker mer än 43,5 % av EU:s landareal. Skogsekosystem som hyser en rik biologisk mångfald är sårbara för klimatförändringar men är också en naturlig bundsförvant när det gäller att anpassa sig till och bekämpa klimatförändringar och klimatrelaterade risker, bl.a. genom sina funktioner som kollager och kolsänkor, och tillhandahåller många andra oundgängliga ekosystemtjänster och ekosystemfördelar, t.ex. försörjning med virke och trä, livsmedel och andra icke-träbaserade produkter, klimatreglering, markstabilisering och rening av luft och vatten.
- (58) Det behöver genomföras restaureringsåtgärder för att förbättra den biologiska mångfalden i skogsbruksekosystem i hela unionen, även i arealer som inte täcks av livsmiljötyper som omfattas av direktiv 92/43/EEG. I avsaknad av en gemensam metod för att bedöma tillståndet hos skogsbruksekosystem som skulle göra det möjligt att fastställa specifika restaureringsmål för skogsekosystem är det lämpligt att fastställa en allmän skyldighet att förbättra den biologiska mångfalden i skogsekosystem och mäta fullgörandet av den skyldigheten på grundval av befintliga indikatorer, såsom stående och liggande död ved, andelen skogar med ojämn åldersstruktur, skogskonnektivitet, index över vanliga skogsfåglar⁸² och lager av organiskt kol.
- (59) Restaureringsmål och restaureringsskyldigheter för livsmiljöer och arter som skyddas enligt direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG, för pollinatörer och för sötvattens-, jordbruks- och skogsekosystem och urbana ekosystem bör komplettera varandra och fungera i synergi, i syfte att uppnå det övergripande målet att restaurera ekosystem i unionens land- och havsområden. De restaureringsåtgärder som krävs för att uppnå ett specifikt mål kommer i många fall att bidra till att andra mål eller skyldigheter uppnås. Medlemsstaterna bör därför planera restaureringsåtgärder strategiskt i syfte att maximera deras effektivitet när det gäller att bidra till återhämtning av natur i hela unionen. Restaureringsåtgärder bör också planeras på ett sådant sätt att de beaktar

⁸¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. *Ny EU-skogsstrategi för 2030* (COM(2021) 572 final).

⁸² Index över vanliga fåglar (EU-aggregat) – Produkter Dataset – Eurostat (europa.eu).

begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt förebyggande och kontroll av effekterna av naturkatastrofer. De bör syfta till att optimera ekosystemens ekologiska, ekonomiska och sociala funktioner, inbegripet deras produktivitetspotential, med beaktande av deras bidrag till en hållbar utveckling i relevanta regioner och samhällen. Det är viktigt att medlemsstaterna utarbetar detaljerade nationella restaureringsplaner med utgångspunkt i bästa tillgängliga vetenskapliga evidens och att allmänheten i ett tidigt skede får verkliga möjligheter att delta i utarbetandet av planerna. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till de särskilda förhållandena och behoven inom sitt territorium för att planerna ska motsvara relevanta påverkansfaktorer, hot och drivkrafter för förlust av biologisk mångfald och bör samarbeta för att säkerställa restaurering och konnektivitet över gränserna.

- (60) För att säkerställa synergier mellan de olika åtgärder som har vidtagits och kommer att vidtas för att skydda, bevara och restaurera natur i unionen bör medlemsstaterna ta hänsyn till följande när de utarbetar sina nationella restaureringsplaner: De bevarandeåtgärder som har fastställts för Natura 2000-områden och de prioriterade åtgärdsplaner som har upprättats i enlighet med direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG. Åtgärder för att uppnå god ekologisk och kemisk status hos vattenförekomster som ingår i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som har utarbetats i enlighet med direktiv 2000/60/EG. Marina strategier för att uppnå god miljöstatus för alla marina regioner i unionen som har utarbetats i enlighet med direktiv 2008/56/EG. Nationella luftvårdsprogram som har utarbetats i enlighet med direktiv (EU) 2016/2284. Nationella strategier och handlingsplaner för biologisk mångfald som har utvecklats i enlighet med artikel 6 i konventionen om biologisk mångfald och bevarandeåtgärder som har vidtagits i enlighet med förordning 1380/2013 och tekniska åtgärder som har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241⁸³.
- (61) För att säkerställa samstämmighet mellan målen för den här förordningen och direktiv (EU) 2018/2001⁸⁴, förordning (EU) 2018/1999⁸⁵ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG när det gäller att främja energi från hållbara källor⁸⁶ under arbetet

⁸³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105).

⁸⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁸⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁸⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58).

med de nationella restaureringsplanerna bör medlemsstaterna ta hänsyn till förnybara energiprojekts potential att bidra till målen för restaurering av natur och bör ta vederbörlig hänsyn till behovet att uppnå målen för unionslagstiftningen om förnybar energi.

- (62) Eftersom det är viktigt att på ett konsekvent sätt ta itu med de dubbla utmaningarna med förlust av biologisk mångfald och klimatförändringar bör restaurering av biologisk mångfald ta hänsyn till utbyggnaden av förnybar energi. I meddelandet *RepowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris*⁸⁷ anges att medlemsstaterna snabbt bör kartlägga, bedöma och säkerställa lämplig tillgång till mark- och havsområden för projekt som omfattar hållbar energi, i proportion till sina nationella energi- och klimatplaner, sina bidrag till det reviderade målet för förnybara energikällor för 2030 samt andra faktorer såsom deras tillgång till resurser och nätinfrastruktur samt målen i EU:s strategi för biologisk mångfald. I kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet⁸⁸ samt kommissionens rekommendation om påskyndande av tillståndsgivning för projekt för förnybar energi och om underlättande av energiköpsavtal⁸⁹, som båda antogs den 18 maj 2022, finns också regler om identifiering av fokusområden för förnybar energiproduktion. Dessa är särskilda platser, på land eller till havs, som är särskilt lämpliga för installation av anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor, med undantag för förbränningsanläggningar för biomassa, där utbyggnaden av en viss typ av förnybar energi inte förväntas ha någon betydande miljöpåverkan, med tanke på förhållandena i det valda området. Medlemsstaterna bör prioritera artificiella och bebyggda ytor, t.ex. tak, områden för transportinfrastruktur, parkeringsplatser, avfallsanläggningar, industriområden, gruvor, artificiella sjöar, vattenmagasin eller andra vattenförekomster och, om så är lämpligt, anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse samt skadad mark som inte kan användas för jordbruk. När medlemsstaterna pekar ut fokusområden för förnybar energiproduktion bör de undvika skyddade områden och ta hänsyn till sina nationella restaureringsplaner. Medlemsstaterna bör samordna utarbetandet av nationella restaureringsplaner med utseendet av fokusområden för förnybar energiproduktion. Under utarbetandet av planerna för restaurering av natur bör medlemsstaterna säkerställa synergier med redan utsedda fokusområden för förnybar energiproduktion och även säkerställa att fokusområdena för förnybar energiproduktion fungerar oförändrat, inbegripet de tillståndsförfaranden som är tillämpliga i de fokusområden för förnybar energiproduktion som avses i direktiv (EU) 2018/2001.

⁸⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *REPowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris* (COM(2022) 108 final).

⁸⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

⁸⁹ Kommissionens rekommendation om påskyndande av tillståndsförfaranden för projekt för förnybar energi och underlättande av energiköpsavtal, C(2022) 3219 final.

- (63) För att säkerställa synergier med restaureringsåtgärder som medlemsstaterna redan har planerat eller vidtagit ska de nationella restaureringsplanerna erkänna dessa restaureringsåtgärder och ta hänsyn till dem. Med tanke på hur brådskande det är enligt budskapet i IPCC:s rapport 2022 att vidta åtgärder för att restaurera skadade ekosystem bör medlemsstaterna genomföra de åtgärderna parallellt med att restaureringsplanerna utarbetas.
- (64) De nationella restaureringsplanerna bör också ta hänsyn till resultatet av forskningsprojekt som är relevanta för att bedöma ekosystems tillstånd, identifiera och inrätta restaureringsåtgärder och för övervakningsändamål.
- (65) Det är lämpligt att ta hänsyn till den särskilda situationen i unionens yttersta randområden enligt förteckningen i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) där det föreskrivs specifika åtgärder för att stödja dessa områden. Som anges i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 kommer särskilt fokus att läggas på att skydda och återställa ekosystem i EU:s yttersta randområden med tanke på deras exceptionellt höga värde för den biologiska mångfalden.
- (66) Europeiska miljöbyrån (EEA) bör ge medlemsstaterna stöd i utarbetandet av nationella restaureringsplaner och även för övervakningen av framstegen mot att uppfylla målen och skyldigheterna för restaurering. Kommissionen bör bedöma om de nationella restaureringsplanerna är tillräckliga för att uppfylla dessa mål och skyldigheter.
- (67) Kommissionens rapport om tillståndet för naturen från 2020 har visat att en betydande andel av den information som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 17 i rådets direktiv 92/43/EEG⁹⁰ och artikel 12 i direktiv 2009/147/EG, särskilt om bevarandestatus och trender för de livsmiljöer och arter som de skyddar, kommer från ofullständiga investeringar eller baseras enbart på experters utlåtanden. Rapporten visade också att statusen för flera livsmiljötyper och arter som skyddas enligt direktiv 92/43/EEG fortfarande är okänd. Dessa kunskapsluckor måste fyllas och det krävs investeringar i kontroll och övervakning för att underbygga stabila och vetenskapligt baserade nationella restaureringsplaner. För att olika övervakningsmetoder ska bli snabbare, mer effektiva och samstämmiga bör kontroll och övervakning i största möjliga mån ta vara på resultatet av unionsfinansierade forsknings- och innovationsprojekt, ny teknik, såsom övervakning på plats och fjärranalys med hjälp av rymddata och rymdtjänster som levereras inom ramen för unionens rymdprogram (Egnos/Galileo och Copernicus). EU-uppdragen ”Återställa våra hav och vatten”, ”Anpassning till klimatförändringar” och ”En giv för den europeiska marken” kommer att stödja genomförandet av restaureringsmålen⁹¹.
- (68) För att övervaka framstegen med att genomföra de nationella restaureringsplanerna, de restaureringsåtgärder som har genomförts, de arealer som är föremål för restaureringsåtgärder och uppgifter om inventeringen av barriärer för vattendrags kontinuitet, bör det införas ett system där medlemsstaterna åläggs att skapa, uppdatera och göra relevanta uppgifter tillgängliga om resultatet av sådan övervakning. Den elektroniska rapporteringen av uppgifter till kommissionen bör använda EEA:s Reportnetsystem och bör syfta till att hålla den administrativa bördan för alla aktörer

⁹⁰ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om EU-uppdrag (COM(2021) 609 final).

så begränsad som möjligt. För att säkerställa en lämplig infrastruktur för allmänhetens tillgång till, rapportering och utbyte av uppgifter mellan offentliga myndigheter, bör medlemsstaterna när så är relevant basera dataspecifikationerna på de som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG⁹², Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG⁹³ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024⁹⁴.

- (69) För att säkerställa ett effektivt genomförande av den här förordningen bör kommissionen på begäran ge medlemsstaterna stöd genom instrumentet för tekniskt stöd⁹⁵, som tillhandahåller skräddarsytt tekniskt stöd för att utforma och genomföra reformer. Det tekniska stödet omfattar t.ex. stärkt administrativ kapacitet, harmoniserade rättsliga ramar och utbyte av relevant bästa praxis.
- (70) Kommissionen bör rapportera om medlemsstaternas framsteg mot att uppfylla restaureringsmålen och restaureringsskyldigheterna i den här förordningen på grundval av unionsomfattande lägesrapporter som utarbetas av EEA och andra analyser och rapporter som medlemsstaterna gör tillgängliga inom relevanta politikområden, t.ex. naturvårds-, havs- och vattenpolitik.
- (71) För att säkerställa att de mål och skyldigheter som fastställs i den här förordningen förverkligas är det mycket viktigt att det görs tillräckliga privata och offentliga investeringar i restaurering. Medlemsstaterna bör integrera utgifter för mål för biologisk mångfald, även i förhållande till alternativ- och omställningskostnader till följd av genomförandet av de nationella restaureringsplanerna, i sina nationella budgetar och avspegla hur unionsfinansiering används. När det gäller unionsfinansieringen bidrar utgifter inom ramen för unionens budget och unionens finansieringsprogram, t.ex. programmet för miljö- och klimatpolitik (Life)⁹⁶, Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF)⁹⁷, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu)⁹⁸, Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ), Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden⁹⁹ och Fonden för en rättvis omställning¹⁰⁰, samt unionens

⁹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 26.6.2019, s. 56).

⁹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

⁹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/783 av den 29 april 2021 om inrättande av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EU) nr 1293/2013 (EUT L 172, 17.5.2021, s. 53).

⁹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1139 av den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden och om ändring av förordning (EU) 2017/1004 (EUT L 247, 13.7.2021, s. 1).

⁹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 av den 23 december 2020 om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 och förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022 (EUT L 437, 28.12.2020, s. 1).

⁹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 231, 30.6.2021, s. 60).

¹⁰⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231 30.6.2021, s. 1).

ramprogram för forskning innovation, Horisont Europa¹⁰¹, till målen för biologisk mångfald med ambitionen att anslå 7,5 % 2024 och 10 % 2026 och 2027 av de årliga utgifterna i den fleråriga budgetplanen 2021–2027¹⁰² till mål för den biologiska mångfalden. Faciliteten för återhämtning och resiliens¹⁰³ är ytterligare en källa till finansiering av skydd för och restaurering av biologisk mångfald och ekosystem. När det gäller Life-programmet bör särskild uppmärksamhet ges åt en lämplig användning av de strategiska naturprojekten som ett särskilt verktyg som skulle kunna stödja genomförandet av den här förordningen genom att integrera tillgängliga finansiella resurser på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.

- (72) En rad EU-initiativ, nationella initiativ och privata initiativ finns tillgängliga för att stimulera privat finansiering, såsom InvestEU-programmet¹⁰⁴, som erbjuder möjligheter att mobilisera offentlig och privat finansiering för att stödja bland annat förbättring av natur och biologisk mångfald genom gröna och blå infrastrukturprojekt och koldioxidbindning som en grön affärsmodell¹⁰⁵.
- (73) Medlemsstaterna bör främja ett rättvist och samhällsovergripande tillvägagångssätt för utarbetandet och genomförandet av sina nationella restaureringsplaner genom att inkludera förfaranden för allmänhetens delaktighet och genom att ta hänsyn till lokalsamhällens och berörda parter behov.
- (74) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115¹⁰⁶ är de strategiska GJP-planerna avsedda att bidra till uppnåendet av och överensstämma med de långsiktiga nationella mål som anges i eller som följer av de lagstiftningsakter som förtecknas i bilaga XIII till den förordningen. Den här förordningen om restaurering av natur bör beaktas när kommissionen i enlighet med artikel 159 i förordning (EU) 2021/2115 senast den 31 december 2025 ser över den förteckning som anges i bilaga XIII till den förordningen.
- (75) I enlighet med åtagandet i det åttonde miljöhandlingsprogrammet till 2030¹⁰⁷ bör medlemsstaterna fasa ut miljöskadliga subventioner på nationell nivå, använda marknadsbaserade instrument och verktyg för grön budgetering på bästa sätt, inbegripet sådana som krävs för att säkerställa en socialt rättvis omställning, och stödja företag och andra berörda aktörer i utvecklingen och tillämpningen av standardiserad praxis för redovisning av naturkapital.

¹⁰¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, och om fastställande av dess regler för deltagande och spridning samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 1).

¹⁰² Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 11).

¹⁰³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

¹⁰⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

¹⁰⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet, *Hållbara kretslopp för kol* (COM(2021) 800 final).

¹⁰⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013.

¹⁰⁷ [Hänvisning ska läggas till när det åttonde miljöhandlingsprogrammet har offentliggjorts.]

- (76) För att säkerställa att den här förordningen anpassas på det sätt som behövs bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i fråga om ändring av bilagorna I–VII för att anpassa grupperna av livsmiljöer, uppdatera informationen om indexet för vanliga jordbruksfåglar och anpassa förteckningen över indikatorer för biologisk mångfald för jordbruksekosystem, förteckningen över indikatorer för biologisk mångfald för skogsekosystem och förteckningen över marina arter till aktuell vetenskaplig evidens och exemplen på restaureringsåtgärder. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁵². För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (77) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av den här förordningen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att närmare fastställa metoden för att övervaka pollinatörer, närmare fastställa metoderna för att övervaka de indikatorer för jordbruksekosystem som förtecknas i bilaga IV till den här förordningen och de indikatorer för skogsekosystem som förtecknas i bilaga VI i den här förordningen, utveckla ett ramverk för att fastställa tillfredsställande nivåer för pollinatörer, indikatorer för jordbruksekosystem som förtecknas i bilaga IV till den här förordningen och indikatorer för skogsekosystem som förtecknas i bilaga VI till den här förordningen, fastställa ett enhetligt format för de nationella restaureringsplanerna, fastställa formatet, strukturen och de närmare arrangemangen för att lämna in uppgifter och information elektroniskt till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁰⁸.
- (78) Kommissionen bör göra en utvärdering av denna förordning. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Vidare bör kommissionen bedöma behovet av att fastställa ytterligare restaureringsmål, baserat på gemensamma metoder för bedömning av tillståndet hos ekosystem som inte omfattas av artiklarna 4 och 5, med hänsyn till aktuell vetenskaplig evidens.
- (79) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

¹⁰⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs regler för att bidra till
 - (a) en kontinuerlig, långsiktig och varaktig återhämtning av biologisk mångfald och resilient natur på land och till havs i hela unionens genom restaurering av ekosystem,
 - (b) uppnå unionens övergripande mål för begränsning av och anpassning till klimatförändringar,
 - (c) uppfylla unionens internationella åtaganden.
2. Denna förordning skapar en ram inom vilken medlemsstaterna utan dröjsmål ska genomföra effektiva och arealbaserade restaureringsåtgärder som sammantaget senast 2030 ska omfatta minst 20 % av EU:s land- och havsarealer och senast 2050 alla ekosystem som är i behov av restaurering.

Artikel 2

Geografiskt tillämpningsområde

Den här förordningen är tillämplig på de ekosystem som avses i artiklarna 4–10

- (a) på medlemsstaternas territorier,
- (b) i vatten, havsbotten och underliggande jordlager som ligger på havssidan av den baslinje som används för att beräkna territorialvattnets utsträckning, ut till den yttersta gränsen av det område där en medlemsstat har och/eller utövar jurisdiktion i enlighet med FN:s havsrättskonvention från 1982.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *ekosystem*: ett dynamiskt komplex av växt-, djur- och mikroorganismssamhällen och dessas icke-levande miljö som interagerar som en funktionell enhet och som innefattar livsmiljötyper, livsmiljöer för arter och artpopulationer.
- (2) *livsmiljö för en art*: en miljö som kännetecknas av särskilda abiotiska och biotiska faktorer, och där en art lever under något av stadierna i sin biologiska cykel.

- (3) *restaurering/återställande*: processen att aktivt eller passivt understödja återhämtningen hos ett ekosystem i riktning mot eller till ett gott tillstånd, en livsmiljötyp till den högsta tillståndsnivå som går att uppnå och till dess gynnsamma referensareal, en livsmiljö för en art till tillräcklig kvalitet och kvantitet, eller arters populationer till tillfredsställande nivåer, som ett sätt att bevara eller öka biologisk mångfald och ekosystemresiliens.
- (4) *gott tillstånd*: ett tillstånd där de viktigaste egenskaperna hos ett ekosystem, dvs. dess fysiska, kemiska, kompositionella, strukturella och funktionella tillstånd och dess landskaps- och havsmiljöelement, avspeglar den höga nivå av ekologisk integritet, stabilitet och resiliens som är nödvändig för att säkerställa att det bibehålls på lång sikt.
- (5) *gynnsam referensareal*: den totala arealen av en livsmiljötyp i en viss biogeografisk region eller marin region på nationell nivå som anses vara det minimum som krävs för att säkerställa långsiktig livskraft hos livsmiljötypen och dess arter samt samtliga dess signifikanta ekologiska variationer inom dess naturliga intervall, och som består av arealen för livsmiljötypen och, om den arealen inte är tillräcklig, den areal som är nödvändig för att återetablera livsmiljötypen.
- (6) *tillräcklig kvalitet hos en livsmiljö*: den kvalitet i en arts livsmiljö som tillåter att en arts ekologiska krav kan tillgodoses när som helst under dess biologiska cykel, så att den bibehåller sig på lång sikt som en livskraftig komponent i sin livsmiljö i sitt naturliga utbredningsområde.
- (7) *tillräcklig kvantitet av en livsmiljö*: den kvantitet av en arts livsmiljö som tillåter att en arts ekologiska krav kan tillgodoses när som helst under dess biologiska cykel, så att den bibehåller sig på lång sikt som en livskraftig komponent i sin livsmiljö i sitt naturliga utbredningsområde.
- (8) *pollinator*: ett vilt djur som transporterar pollen från en växts ståndare till en växts pistiller och på så sätt möjliggör befruktning och fröproduktion.
- (9) *minskning av populationer av pollinatörer*: en minskning i mängden av eller den biologiska mångfalden hos pollinatörer, eller både och.
- (10) *lokal administrativ enhet* eller *LAU*: en administrativ enhet i en medlemsstat på en lägre nivå än provinsnivå, regional eller statlig nivå, som har inrättats i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003¹⁰⁹.
- (11) *städer*: lokala administrativa enheter där minst 50 % av invånarna bor i ett eller flera tätbefolkade centrum, mätt med den urbaniseringsgrad som har fastställts i enlighet med artikel 4b.3 a i förordning (EG) nr 1059/2003.
- (12) *mindre städer och förorter*: lokala administrativa enheter där mindre än 50 % av invånarna bor i ett tätbefolkat centrum, men minst 50 % av invånarna bor i ett tätbefolkat kluster, mätt med den urbaniseringsgrad som har fastställts i enlighet med artikel 4b.3 a i förordning (EG) nr 1059/2003.
- (13) *urbana grönområden*: alla gröna urbana områden, lövskogar, barrskogar, blandskogar, naturliga gräsmarker, hedmarker, övergångsstadium i skog- och buskmark och områden med sparsam vegetation – som finns i städer, mindre städer

¹⁰⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

och förorter beräknat på grundval av uppgifter från Copernicus landmiljöövervakningstjänst som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696¹¹⁰.

- (14) *trädtäckning i stadsområden*: den totala trädtäckta arealen i städer, mindre städer och förorter, beräknat på grundval av uppgifter om trädtäckning från Copernicus landmiljöövervakningstjänst som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696.
- (15) *fokusområde för förnybar energiproduktion*: område för förnybar energiproduktion enligt definitionen i artikel 2.9a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001¹¹¹.

KAPITEL II

RESTAURERINGSMÅL OCH RESTAURERINGSSKYLDIGHETER

Artikel 4

Restaurering av terrestra ekosystem, kustnära ekosystem och sötvattensekosystem

1. Medlemsstaterna ska genomföra de restaureringsåtgärder som behövs för att förbättra tillståndet till gott i arealer med de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I och som inte är i gott tillstånd. Sådana åtgärder ska genomföras för minst 30 % av arealen för varje grupp av livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I och som inte är i gott tillstånd, enligt vad som kvantifieras i den nationella restaureringsplan som avses i artikel 12, senast 2030, för minst 60 % senast 2040, och för minst 90 % senast 2050.
2. Medlemsstaterna ska genomföra de restaureringsåtgärder som behövs för att återetablera de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I i arealer som inte täcks av dessa livsmiljötyper. Dessa åtgärder ska genomföras i arealer som motsvarar minst 30 % av den ytterligare totala areal som krävs för att uppnå den gynnsamma referensareal för varje grupp av livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I, enligt vad som kvantifieras i den nationella restaureringsplan som avses i artikel 12, senast 2030, minst 60 % av den arealen senast 2040, och 100 % av den arealen senast 2050.
3. Medlemsstaterna ska genomföra de restaureringsåtgärder för de terrestra livsmiljöer, kustnära livsmiljöer och sötvattenslivsmiljöer för de arter som förtecknas i bilagorna II, IV och V till direktiv 92/43/EEG och för de terrestra livsmiljöer, kustnära livsmiljöer och sötvattenslivsmiljöer för vilda fåglar som omfattas av 2009/147/EG

¹¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 av den 28 april 2021 om inrättande av unionens rymdprogram och Europeiska unionens rymdprogrambyrå och om upphävande av förordningarna (EU) nr 912/2010, (EU) nr 1285/2013, (EU) nr 377/2014 och beslut 541/2014/EU (EUT L 170, 12.5.2021, s. 69).

¹¹¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, COM(2022) 222 final.

som är nödvändiga för att förbättra kvaliteten hos och kvantiteten av dessa livsmiljöer, inbegripet genom att återetablera dem, och för att öka konnektiviteten, tills tillräcklig kvalitet hos och kvantitet av dessa livsmiljöer har uppnåtts.

4. Fastställandet av de lämpligaste arealerna för restaureringsåtgärder enligt punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln ska utgå från bästa tillgängliga kunskap och aktuell vetenskaplig evidens om tillståndet hos de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I, mätt genom de strukturer och funktioner som är nödvändiga för att de ska bibehållas på lång sikt inklusive deras typiska arter, i enlighet med vad som avses i artikel 1 e i direktiv 92/43/EEG och den kvalitet hos och kvantitet av livsmiljöerna för de arter som avses i punkt 3 i den här artikeln. Arealer där tillståndet för de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I är okänt ska anses inte vara i gott tillstånd.
5. De restaureringsåtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska ta hänsyn till behovet av förbättrad konnektivitet mellan de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I och ta hänsyn till de ekologiska kraven för de arter som avses i punkt 3 och som förekommer i dessa livsmiljötyper.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de arealer som är föremål för restaureringsåtgärder i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 uppvisar en kontinuerlig förbättring i tillståndet hos de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I tills ett gott tillstånd uppnås och en kontinuerlig förbättring av kvaliteten hos livsmiljöerna för de arter som avses i punkt 3, tills tillräckligt god kvalitet har uppnåtts för dessa livsmiljöer. Medlemsstaterna ska säkerställa att arealer i vilka gott tillstånd har uppnåtts och i vilka tillräcklig kvalitet hos livsmiljöerna för arterna har uppnåtts inte försämras.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att arealer där de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I förekommer inte försämras.
8. Utanför Natura 2000-områden kan det motiveras att de skyldigheter som fastställs i punkterna 6 och 7 inte uppnås till följd av
 - (a) force majeure,
 - (b) oundvikliga livsmiljöförändringar som orsakas direkt av klimatförändringar, eller
 - (c) ett projekt av tvingande allmänintresse, för vilket det inte finns några mindre skadliga alternativa lösningar att tillgå, vilket ska fastställas från fall till fall.
9. För Natura 2000-områden kan det motiveras att de skyldigheter som fastställs i punkterna 6 och 7 inte uppnås till följd av
 - (a) force majeure,
 - (b) oundvikliga livsmiljöförändringar som orsakas direkt av klimatförändringar, eller
 - (c) en plan eller ett projekt som har godkänts i enlighet med artikel 6.4 i direktiv 92/43/EEG.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa
 - (a) en ökning av livsmiljöareal i gott tillstånd för de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga I tills minst 90 % är i gott tillstånd och tills den gynnsamma referensareal för varje livsmiljötyp i varje biogeografisk region inom deras territorium har uppnåtts,

- (b) en ökande trend mot tillräcklig kvalitet hos och kvantitet av terrestra livsmiljöer, kustnära livsmiljöer och sötvattenslivsmiljöer för de arter som avses i bilagorna II, IV och V till direktiv 92/43/EEG och för de arter som omfattas av direktiv 2009/147/EG.

Artikel 5

Restaurering av marina ekosystem

1. Medlemsstaterna ska genomföra de restaureringsåtgärder som behövs för att förbättra tillståndet till gott i arealer med de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II som inte är i gott tillstånd. Sådana åtgärder ska genomföras för minst 30 % av arealen för varje grupp av livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II som inte är i gott tillstånd, enligt vad som kvantifieras i den nationella restaureringsplan som avses i artikel 12, senast 2030, för minst 60 % senast 2040, och för minst 90 % senast 2050.
2. Medlemsstaterna ska genomföra de restaureringsåtgärder som behövs för att återetablera de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II i arealer som inte täcks av dessa livsmiljötyper. Dessa åtgärder ska genomföras i arealer som motsvarar minst 30 % av den ytterligare totala areal som krävs för att uppnå den gynnsamma referensarealen för varje grupp av livsmiljötyper, enligt vad som kvantifieras i den nationella restaureringsplan som avses i artikel 12, senast 2030, minst 60 % av den arealen senast 2040, och 100 % av den arealen senast 2050.
3. Medlemsstaterna ska genomföra de restaureringsåtgärder för de marina livsmiljöer för arter som förtecknas i bilaga III och i bilagorna II, IV och V till direktiv 92/43/EEG och för de marina livsmiljöer för vilda fåglar som omfattas av direktiv 2009/147/EG som är nödvändiga för att förbättra kvaliteten hos och kvantiteten av dessa livsmiljöer, inbegripet genom att återetablera dem, och för att öka konnektiviteten, tills tillräcklig kvalitet hos och kvantitet av dessa livsmiljöer har uppnåtts.
4. Fastställandet av de lämpligaste arealerna för restaureringsåtgärder enligt punkterna 1, 2 och 3 ska utgå från bästa tillgängliga kunskap och aktuell vetenskaplig evidens om tillståndet hos de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II, mätt genom de strukturer och funktioner som är nödvändiga för att de ska bibehållas på lång sikt inklusive deras typiska arter, som avses i artikel 1 e i direktiv 92/43/EEG, och den kvalitet hos och kvantitet av livsmiljöerna för de arter som avses i punkt 3. Arealer där tillståndet för de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II är okänt ska anses inte vara i gott tillstånd.
5. De restaureringsåtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska ta hänsyn till behovet av förbättrad konnektivitet mellan de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II ta hänsyn till de ekologiska kraven för de arter som avses i punkt 3 och som förekommer i dessa livsmiljötyper.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de arealer som är föremål för restaureringsåtgärder i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 uppvisar en kontinuerlig förbättring i tillståndet hos de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II tills ett gott tillstånd uppnås och en kontinuerlig förbättring i kvaliteten i livsmiljöerna för de arter som avses i punkt 3, tills tillräckligt god kvalitet har uppnåtts för dessa livsmiljöer. Medlemsstaterna ska säkerställa att arealer i vilka gott tillstånd har uppnåtts och i vilka tillräcklig kvalitet hos livsmiljöerna för arterna har uppnåtts inte försämras.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att arealer där de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II förekommer inte försämrats.
8. Utanför Natura 2000-områden kan det motiveras att de skyldigheter som fastställs i punkterna 6 och 7 inte uppnås till följd av
 - (a) force majeure,
 - (b) oundvikliga livsmiljöförändringar som orsakas direkt av klimatförändringar, eller
 - (c) ett projekt av tvingande allmänintresse, för vilket det inte finns några mindre skadliga alternativa lösningar att tillgå, vilket ska fastställas från fall till fall.
9. För Natura 2000-områden kan det motiveras att de skyldigheter som fastställs i punkterna 6 och 7 inte uppnås till följd av
 - (a) force majeure,
 - (b) oundvikliga livsmiljöförändringar som orsakas direkt av klimatförändringar, eller
 - (c) en plan eller ett projekt som har godkänts i enlighet med artikel 6.4 i direktiv 92/43/EEG.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa
 - (a) en ökning av livsmiljöareal i gott tillstånd för de livsmiljötyper som förtecknas i bilaga II tills minst 90 % är i gott tillstånd och tills den gynnsamma referensareal för varje livsmiljötyp i varje biogeografisk region inom deras territorium har uppnåtts,
 - (b) en positiv trend mot tillräcklig kvalitet hos och kvantitet av marina livsmiljöer för de arter som avses i bilaga III och i bilagorna II, IV och V till direktiv 92/43/EEG och för de arter som omfattas av direktiv 2009/147/EG.

Artikel 6

Restaurering av urbana ekosystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inte sker någon nettoförlust av urbana grönområden och trädäckning i stadsområden fram till 2030 jämfört med 2021 i alla städer och i mindre städer och förorter.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den sammanlagda nationella arealen urbana grönområden i städer och i mindre städer och förorter ökar med minst 3 % av den sammanlagda arealen för städer och mindre städer och förorter 2021, senast 2040, och med minst 5 % senast 2050. Dessutom ska medlemsstaterna säkerställa
 - (a) en trädäckning i stadsområden på minst 10 % i alla städer och i mindre städer och förorter senast 2050, och
 - (b) en nettoökning av urbana grönområden som är integrerade i befintliga och nya byggnader och infrastrukturutbyggnader, inbegripet genom renoveringar och moderniseringar, i alla städer och i mindre städer och förorter.

Artikel 7

Restaurering av den naturliga konnektiviteten hos vattendrag och de naturliga funktionerna hos tillhörande svämplan

1. Medlemsstaterna ska inventera barriärer för longitudinell och lateral konnektivitet i ytvatten och identifiera de barriärer som behöver avlägsnas för att bidra till att de restaureringsmål som anges i artikel 4 i den här förordningen uppnås och till unionens mål att restaurera minst 25 000 km vattendrag till fritt flödande vattendrag i unionen fram till 2030, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/60/EG, särskilt artikel 4.3, 4.5 och 4.7, och förordning (EG) nr 1315/2013, särskilt artikel 15.
2. Medlemsstaterna ska avlägsna de barriärer för longitudinell och lateral konnektivitet i ytvatten som har identifierats enligt punkt 1 i den här artikeln, i enlighet med den plan för avlägsnande som avses i artikel 12.2 f. När medlemsstaterna avlägsnar barriärer ska de i första hand ta bort obsoleta barriärer som inte längre behövs för produktion av förnybar energi, inlandssjöfart, vattenförsörjning eller annan användning.
3. Medlemsstaterna ska komplettera avlägsnandet av de barriärer som avses i punkt 2 med de åtgärder som är nödvändiga för att förbättra de naturliga funktionerna hos de tillhörande svämplanen.

Artikel 8

Restaurering av populationer av pollinatörer

1. Medlemsstaterna ska vända minskningen av populationer av pollinatörer senast 2030 och därefter uppnå en ökande trend för populationer av pollinatörer, mätt vart tredje år efter 2030, tills tillfredsställande nivåer har uppnåtts i enlighet med artikel 11.3.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att inrätta en metod för övervakning av populationer av pollinatörer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.
3. Den metod som avses i punkt 2 ska tillhandahålla ett standardiserat tillvägagångssätt för att samla in årliga uppgifter om abundansen och mångfalden hos arter av pollinatörer och för att bedöma trender i populationer av pollinatörer.

Artikel 9

Restaurering av jordbruksekosystem

1. Medlemsstaterna ska genomföra de restaureringsåtgärder som behövs för att förbättra den biologiska mångfalden i skogsekosystem, utöver de arealer som är föremål för restaureringsåtgärder i enlighet med artikel 4.1, 4.2 och 4.3.
2. Medlemsstaterna ska uppnå en ökande trend på nationell nivå för var och en av följande indikatorer i jordbruksekosystem, som specificeras närmare i bilaga IV, mätt under perioden från dagen för ikraftträdandet av den här förordningen till och med den 31 december 2030, och vart tredje år efter det, tills tillfredsställande nivåer, som identifieras i enlighet med artikel 11.3 har uppnåtts:
 - (a) index för gräsmarksfjärilar,
 - (b) lager av organiskt kol i mineraljordar på åkermark,

- (c) andel jordbruksareal med landskapselement som gynnar en hög biologisk mångfald.
3. Medlemsstaterna ska genomföra restaureringsåtgärder för att säkerställa att index för vanliga jordbruksfåglar på nationell nivå baserat på de arter som anges i bilaga V, indexerat den ... [*Publikationsbyrå: infoga datumet = den första dagen i månaden efter tolv månader efter dagen för ikraftträdandet av den här förordningen*] = 100, uppnår följande nivåer:
- (a) 110 senast 2030, 120 senast 2040 och 130 senast 2050 för medlemsstater som förtecknas i bilaga V med historiskt sett mer utarmade populationer av jordbruksfåglar,
- (b) 105 senast 2030, 110 senast 2040 och 115 senast 2050 för medlemsstater som förtecknas i bilaga IV med historiskt sett mindre utarmade populationer av jordbruksfåglar.
4. [För organiska jordar som används inom jordbruket och som består av dikade torvmarker ska medlemsstaterna genomföra restaureringsåtgärder. Dessa åtgärder ska genomföras för minst
- (a) 30 % av dessa arealer senast 2030, varav minst en fjärdedel ska återvätas,
- (b) 50 % av dessa arealer senast 2040, varav minst hälften ska återvätas,
- (c) 70 % av dessa arealer senast 2050, varav minst hälften ska återvätas.
- (16) Medlemsstaterna får genomföra restaureringsåtgärder, inbegripet återvätning, i arealer med torvbrytning och räkna dessa arealer som bidrag till uppnåendet av de respektive mål som avses i punkt 1 a, b och c.
- (17) Dessutom får medlemsstaterna vidta restaureringsåtgärder för återvätning av organiska jordar som utgörs av dikade torvmarker som används på annat sätt än för jordbruksändamål och torvbrytning, och räkna dessa återvätta arealer som bidrag, upp till högst 20 %, till uppnåendet av de mål som avses i punkt 1 a, b och c.

Artikel 10

Restaurering av skogsekosystem

1. Medlemsstaterna ska genomföra de restaureringsåtgärder som behövs för att förbättra den biologiska mångfalden i skogsekosystem, utöver de arealer som är föremål för restaureringsåtgärder enligt artikel 4.1, 4.2 och 4.3.
2. Medlemsstaterna ska uppnå en ökande trend på nationell nivå för var och en av följande indikatorer i skogsekosystem, som anges i bilaga VI, mätt under perioden från dagen ikraftträdandet av den här förordningen till och med den 31 december 2030, och vart tredje år efter det, tills tillfredsställande nivåer, som har identifierats i enlighet med artikel 11.3, har uppnåtts:
- (a) stående död ved,
- (b) liggande död ved,
- (c) andel skogar med olikåldrig struktur,
- (d) skoglig konnektivitet,

- (e) index för vanliga skogsfåglar,
- (f) lager av organiskt kol.

KAPITEL III

NATIONELLA RESTAURERINGSPLANER

Artikel 11

Utarbetande av nationella restaureringsplaner

1. Medlemsstaterna ska utarbeta nationella restaureringsplaner och genomföra den förberedande övervakning och forskning som behövs för att identifiera de restaureringsåtgärder som är nödvändiga för att uppfylla de mål och skyldigheter som fastställs i artiklarna 4–10, med beaktande av aktuell vetenskaplig evidens.
2. Medlemsstaterna ska kvantifiera den areal som behöver restaureras för att uppnå de restaureringsmål som fastställs i artiklarna 4 och 5 med beaktande av tillståndet för de livsmiljötyper som avses i artiklarna 4.1, 4.2, 5.1 och 5.2 och kvaliteten hos och kvantiteten av livsmiljöerna för de arter som avses i artikel 4.3 och artikel 5.3 som förekommer på deras territorium. Kvantifieringen ska bland annat grunda sig på följande information:
 - (a) För varje livsmiljötyp:
 - i) Den sammanlagda livsmiljöarealen och en karta över dess nuvarande utbredning.
 - ii) Den livsmiljöareal som inte är i gott tillstånd.
 - iii) Den gynnsamma referensarealen med hänsyn till de dokumenterade förlusterna under åtminstone de senaste 70 åren och de förväntade förändringarna i miljöförhållandena till följd av klimatförändringar.
 - iv) De arealer som är mest lämpade för återetablering av livsmiljötyper med hänsyn till pågående och förväntade förändringar i miljöförhållanden till följd av klimatförändringar.
 - (b) Den tillräckliga kvalitet hos och kvantitet av livsmiljöerna för de arter som krävs för att uppnå en gynnsam bevarandestatus för dem, med hänsyn till de arealer som är mest lämpade för återetablering av dessa livsmiljöer och den konnektivitet som behövs mellan livsmiljöer för att artpopulationerna ska blomstra och även till pågående och förväntade förändringar i miljöförhållanden till följd av klimatförändringarna.
3. Medlemsstaterna ska senast 2030 fastställa tillfredsställande nivåer för var och en av de indikatorer som avses i artiklarna 8.1, 9.2 och 10.2 genom en öppen och effektiv process och bedömning, baserat på aktuell vetenskaplig evidens och, om en sådan finns tillgänglig, den ram som avses i artikel 17.9.
4. Medlemsstaterna ska identifiera och kartlägga de jordbruks- och skogsområden som är i behov av restaurering, särskilt de områden som till följd av intensifiering eller andra förvaltningsfaktorer behöver ökad konnektivitet och ett mer varierat landskap.

5. Medlemsstaterna ska identifiera synergier med begränsning av klimatförändringar, anpassning till klimatförändringar och förebyggande av katastrofer och prioritera restaureringsåtgärder enligt det. Medlemsstaterna ska också beakta
 - (a) sina integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i artikel 3 i förordning (EU) 2018/1999,
 - (b) sin långsiktiga strategi som avses i artikel 15 i förordning (EU) 2018/1999,
 - (c) unionens bindande mål för 2030 som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2018/2001/EU.
6. Medlemsstaterna ska samordna utarbetandet av nationella restaureringsplaner med utseendet av fokusområden för förnybar energiproduktion. Under utarbetandet av planerna för restaurering av natur bör medlemsstaterna säkerställa synergier med redan utsedda fokusområden för förnybar energiproduktion och även säkerställa att fokusområdena för förnybar energiproduktion fungerar oförändrat, inbegripet de tillståndsförfaranden som är tillämpliga i de fokusområden för förnybar energiproduktion som avses i direktiv (EU) 2018/2001.
7. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella restaureringsplaner ska de beakta följande:
 - (a) De bevarandeåtgärder som har inrättats för Natura 2000-områden i enlighet med direktiv 92/43/EEG.
 - (b) Prioriterade åtgärdsplaner som har inrättats i enlighet med direktiv 92/43/EEG.
 - (c) Åtgärder för att uppnå god ekologisk och kemisk status hos vattenförekomster som ingår i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som har utarbetats i enlighet med direktiv 2000/60/EG.
 - (d) Marina strategier för att uppnå god miljöstatus för alla marina regioner i unionen som har utarbetats i enlighet med direktiv 2008/56/EG.
 - (e) Nationella luftvårdsprogram som har utarbetats i enlighet med direktiv (EU) 2016/2284.
 - (f) Nationella strategier för biologisk mångfald och handlingsplaner som har utarbetats i enlighet med artikel 6 i konventionen om biologisk mångfald.
 - (g) Bevarandeåtgärder som har införts inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.
8. Medlemsstaterna ska när de utarbetar de nationella restaureringsplanerna använda de olika exempel på restaureringsåtgärder som förtecknas i bilaga VII beroende på de specifika nationella och lokala förhållandena och på aktuell vetenskaplig evidens.
9. Medlemsstaterna ska, när de utarbetar de nationella restaureringsplanerna, sträva efter att optimera ekosystemens ekologiska, ekonomiska och sociala funktioner samt deras bidrag till den hållbara utvecklingen i de berörda regionerna och samhällena.
10. Medlemsstaterna ska när så är möjligt främja synergier med andra medlemsstaters nationella restaureringsplaner, särskilt för gränsöverskridande ekosystem.
11. Medlemsstaterna ska säkerställa att utarbetandet av restaureringsplanen är öppen, inkluderande och ändamålsenlig och att allmänheten i ett tidigt skede får effektiva möjligheter att delta i utarbetandet. Samråd ska uppfylla de krav som anges i artiklarna 4–10 i direktiv 2001/42/EG.

Artikel 12

Innehåll i de nationella restaureringsplanerna

1. Den nationella restaureringsplanen ska omfatta perioden fram till 2050, med mellanliggande tidsfrister som motsvarar de mål och skyldigheter som anges i artiklarna 4–10.
2. Medlemsstaterna ska inkludera följande element i sina nationella restaureringsplaner och därvid använda det enhetliga format som har fastställts i enlighet med punkt 4 i den här artikeln:
 - (a) Kvantifieringen av de arealer som ska restaureras för att uppnå de restaureringsmål som anges i artiklarna 4–10 med utgångspunkt i det förberedande arbete som har utförts i enlighet med artikel 11 och geografiskt kodade kartor över dessa arealer.
 - (b) En beskrivning av de restaureringsåtgärder som planeras eller har införts för att uppnå de mål och skyldigheter som anges i artiklarna 4–10 och en specifikation av vilka av dessa restaureringsåtgärder som planeras eller har införts inom det Natura 2000-nätverk som har inrättats i enlighet med direktiv 92/43/EEG.
 - (c) En uppgift om åtgärderna för att säkerställa att de arealer som täcks av de livsmiljötyper som förtecknas i bilagorna I och II inte försämras i de arealer där gott tillstånd har uppnåtts och att livsmiljöerna för de arter som avses i artiklarna 4.3 och 5.3 inte försämras i de arealer inom vilka den tillräckliga kvantiteten hos och kvantiteten av livsmiljöerna för arterna har uppnåtts, i enlighet med artiklarna 4.6 och 5.6.
 - (d) En uppgift om åtgärderna för att säkerställa att de arealer som täcks av livsmiljötyper som förtecknas i bilagorna I och II inte försämras, i enlighet med artiklarna 4.7 och 5.7.
 - (e) Inventeringen av barriärer och de barriärer som har identifierats för avlägsnande i enlighet med artikel 7.1, planen för avlägsnande av dem i enlighet med artikel 7.2 och en uppskattning av längden fritt flödande vattendrag som kommer att uppnås genom att dessa barriärer avlägsnas fram till 2030 och 2050, och alla andra åtgärder för att återetablera de naturliga funktionerna hos svämplan i enlighet med artikel 7.3.
 - (f) Tidsplanen för att genomföra restaureringsåtgärderna i enlighet med artiklarna 4–10.
 - (g) Ett särskilt avsnitt med en beskrivning av skräddarsydda åtgärder i deras yttersta randområden, i förekommande fall.
 - (h) Övervakning av de arealer som är föremål för restaurering i enlighet med artiklarna 4 och 5, processen för att bedöma effektiviteten i de restaureringsåtgärder som införts i enlighet med artiklarna 4–10 och för översyn av dessa åtgärder vid behov för att säkerställa att de mål och skyldigheter som fastställs i artiklarna 4–10 uppfylls.
 - (i) En uppgift om bestämmelserna för att säkerställa kontinuerliga, långsiktiga och varaktiga effekter av de restaureringsåtgärder som avses i artiklarna 4–10.

- (j) De beräknade sidovinsterna för begränsning av klimatförändringar som är förknippade med restaureringsåtgärderna över tid, samt de bredare socioekonomiska vinsterna med dessa åtgärder.
 - (k) Ett särskilt avsnitt med en beskrivning av hur den nationella restaureringsplanen tar hänsyn till
 - i) relevansen hos klimatförändringsscenarier för planeringen av typen och platsen för restaureringsåtgärder,
 - ii) restaureringsåtgärders potential för att minimera klimatförändringarnas inverkan på naturen, förebygga naturkatastrofer och stödja anpassningen,
 - iii) synergier med nationella anpassningsstrategier eller anpassningsplaner och nationella rapporter om katastrofriskbedömningar,
 - iv) en översikt över samverkan mellan de åtgärder som ingår i den nationella restaureringsplanen och den nationella energi- och klimatplanen,
 - (l) de beräknade finansieringsbehoven för genomförande av restaureringsåtgärderna, vilket ska innefatta en beskrivning av stödet till de aktörer som påverkas av restaureringsåtgärder eller andra nya skyldigheter till följd av den här förordningen och om de avsedda finansieringsmetoderna, offentliga eller privata, inbegripet (med)finansiering med unionens finansieringsinstrument,
 - (m) en uppgift om de subventioner som negativt påverkar uppnåendet av de mål och uppfyllandet av de skyldigheter som anges i den här förordningen,
 - (n) en sammanfattning av processen för att utarbeta och fastställa den nationella restaureringsplanen, inbegripet information om allmänhetens delaktighet och om hur lokalsamhällens och lokala aktörers behov har beaktats,
 - (o) ett särskilt avsnitt med information om hur kommissionens synpunkter på utkastet till nationell restaureringsplan som avses i artikel 14.4 har beaktats i enlighet med artikel 14.5. Om den berörda medlemsstaten inte följer en synpunkt från kommissionen eller en väsentlig del av denna ska medlemsstaten tillhandahålla sin motivering.
3. De nationella restaureringsplanerna ska i förekommande fall inkludera de bevarandeåtgärder som en medlemsstat har för avsikt att införa inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet bevarandeåtgärder i gemensamma rekommendationer som en medlemsstat har för avsikt att ta initiativ till i enlighet med det förfarande som anges i förordning (EU) nr 1380/2013 och alla relevanta uppgifter om de åtgärderna.
 4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att inrätta ett enhetligt format för de nationella restaureringsplanerna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2. Kommissionen ska biträdas av Europeiska miljöbyrån (EEA) när det enhetliga formatet utformas.

Artikel 13

Inlämnande av utkastet till den nationella restaureringsplanen

Medlemsstaterna ska lämna in ett utkast till den nationella restaureringsplan som avses i artiklarna 11 och 12 till kommissionen senast den ... *[Publikationsbyrå: infoga datumet =*

den första dagen i månaden efter 24 månader efter dagen för ikraftträdandet av den här förordningen].

Artikel 14

Bedömning av de nationella restaureringsplanerna

1. Kommissionen ska bedöma utkastet till de nationella restaureringsplanerna inom sex månader efter dagen för mottagandet. Vid utförandet av den bedömningen ska kommissionen föra ett nära samarbete med den berörda medlemsstaten.
2. När kommissionen bedömer utkastet till nationell restaureringsplan ska den utvärdera dess överensstämmelse med artikel 12 och huruvida den är adekvat för att uppfylla de mål och skyldigheter som anges i artiklarna 4–10 och unionens övergripande mål, som avses i artikel 1, och de särskilda mål och åtaganden som avses i artikel 7.1 om att restaurera minst 25 000 km vattendrag till fritt flödande vattendrag i unionen senast 2030 och målet för 2030, nämligen att minst 10 % av jordbruksarealen ska utgöras av landskapselement som gynnar en hög biologisk mångfald.
3. För att bedöma utkastet till nationella restaureringsplaner ska kommissionen biträdas av experter eller EEA.
4. Kommissionen får lämna synpunkter till medlemsstaterna inom sex månader från dagen för mottagandet av utkastet till nationell restaureringsplan.
5. Medlemsstaterna ska ta vederbörliga hänsyn till alla synpunkter från kommissionen i sin slutliga nationella restaureringsplan.
6. Medlemsstaterna ska färdigställa, offentliggöra och till kommissionen lämna in den nationella restaureringsplanen inom sex månader från dagen för mottagandet av kommissionens synpunkter.

Artikel 15

Översyn av de nationella restaureringsplanerna

1. Medlemsstaterna ska se över sina nationella restaureringsplaner minst en gång vart tionde år i enlighet med artiklarna 11 och 12 och beakta de framsteg som har gjorts i genomförandet av planerna, bästa tillgängliga vetenskapliga evidens samt tillgängliga kunskaper om förändringar eller förväntade förändringar i miljöförhållanden till följd av klimatförändringar.
2. När det står klart att de åtgärder som fastställs i den nationella restaureringsplanen inte kommer att vara tillräckliga för att uppfylla de mål och skyldigheter som fastställs i artiklarna 4–10 baserat på övervakningen i enlighet med artikel 17 ska medlemsstaterna revidera den nationella restaureringsplanen och inkludera kompletterande åtgärder.
3. Baserat på den information som avses i artikel 18.1 och 18.2 och den bedömning som vases i artikel 18.4 och 18.5, får kommissionen, om den anser att de framsteg som har gjorts av en medlemsstat är otillräckliga för att uppfylla de mål och skyldigheter som fastställs i artiklarna 4–10, uppmana den berörda medlemsstaten att lämna in ett uppdaterat utkast till nationell restaureringsplan med kompletterande åtgärder. Den uppdaterade nationella restaureringsplanen med kompletterande

åtgärder ska offentliggöras och lämnas in inom sex månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran.

Artikel 16

Tillgång till rättslig prövning

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt se till att de medlemmar av den berörda allmänheten som har ett tillräckligt intresse, eller, som hävdar att en rättighet kränks, har rätt att få den materiella eller formella giltigheten av de nationella restaureringsplanerna och de behöriga myndigheternas eventuella underlåtelse att agera prövad i domstol eller något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag, oavsett vilken roll medlemmarna av den berörda allmänheten har spelat under processen för att utarbeta och fastställa den nationella restaureringsplanen.
2. Vad som utgör ett tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet ska fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en icke-statlig organisation som främjar miljöskydd och uppfyller eventuella krav enligt nationell rätt anses ha rättigheter som kan kränkas och deras intresse ska anses vara tillräckligt.
3. De prövningsförfaranden som avses i punkt 1 ska vara rättvisa, snabba och kostnadsfria eller inte oöverkomligt kostsamma och ska tillhandahålla adekvata och effektiva rättsmedel, inbegripet inhibition när så är nödvändigt.
4. Medlemsstaterna ska se till att praktisk information om den rätt till rättslig prövning i domstol och i administrativ ordning som avses i den här artikeln görs tillgänglig för allmänheten.

KAPITEL IV

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING

Artikel 17

Övervakning

1. Medlemsstaterna ska övervaka följande:
 - (a) Tillståndet och trenden för tillståndet i livsmiljötyperna och kvaliteten och trenden i kvalitet hos livsmiljöerna för de arter som avses i artiklarna 4 och 5 i de arealer som är föremål för restaureringsåtgärder på grundval av den övervakning som avses i artikel 12.2 h.
 - (b) Arealen för urbana grönområden och trädtäckning i städer och i mindre städer och förorter, som avses i artikel 6.
 - (c) De indikatorer för biologisk mångfald i jordbruksekosystem som förtecknas i bilaga IV.
 - (d) De populationer av vanliga fågelarter på jordbruksmark som förtecknas i bilaga V.
 - (e) De indikatorer för biologisk mångfald i skogsekosystem som förtecknas i bilaga VI.

- (f) Abundansen och mångfalden hos arter av pollinatörer enligt den metod som har fastställts i enlighet med artikel 8.2.
 - (g) Arealen för och tillståndet i de arealer som täcks av de livsmiljötyper som förtecknas i bilagorna I och II i hela deras territorium.
 - (h) Arealen för och kvaliteten hos livsmiljön för de arter som avses i artikel 4.3 och artikel 5.3 i hela deras territorium.
2. Övervakningen i enlighet med punkt 1 a ska inledas så snart som restaureringsåtgärderna har införts.
 3. Övervakningen i enlighet med punkt 1 b, c, d, e ska inleda [Publikationsbyrån: infoga dagen för ikraftträdandet av den här förordningen].
 4. Övervakningen i enlighet med punkt 1 f i den här artikeln ska inledas ett år efter ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i artikel 8.2.
 5. Övervakningen i enlighet med punkt 1 a, b och c i den här artikeln i fråga om lagret av organiskt kol i mineraljordar på åkermark och andelen jordbruksareal med landskapselement som gynnar en hög biologisk mångfald, och led e om stående död ved, liggande död ved, andel skogar med olikåldrig struktur, skoglig konnektivitet och lagret av organiskt kol, ska genomföras minst vart tredje år och, när så är möjligt, varje år. Övervakningen i enlighet med punkt 1 c i fråga om index för gräsmarksfjärilar, punkt 1 d och e i fråga om index över vanliga skogsfåglar, och punkt 1 f om arter av pollinatörer ska genomföras varje år. Övervakningen i enlighet med punkt 1 g och h ska genomföras minst vart sjätte år och ska samordnas med rapporteringscykeln enligt artikel 17 i direktiv 92/43/EEG.
 6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de indikatorer för jordbruksekosystem som artikel 9.2 b och de indikatorer för skogsekosystem som avses i artikel 10.2 a, b och f i den här förordningen övervakas på ett sätt som är förenligt med den övervakning som krävs enligt förordningarna (EU) 2018/841 och (EU) 2018/1999.
 7. Medlemsstaterna ska offentliggöra de uppgifter som genereras av den övervakning som genomförs enligt den här artikeln i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG¹¹² och i enlighet med den övervakningsfrekvens som anges i punkt 5.
 8. Medlemsstaternas övervakningssystem ska drivas på grundval av elektroniska databaser och geografiska informationssystem och ska maximera tillgången till och användningen av uppgifter och tjänster från fjärranalysteknik, jordobservation (Copernicustjänster), sensorer och anordningar på plats eller uppgifter från medborgarforskning, med utnyttjande av de möjligheter som erbjuds av artificiell intelligens, avancerad dataanalys och databehandling.
 9. Kommissionen får anta genomförandeakter för att
 - (a) närmare fastställa metoderna för att övervaka de indikatorer för jordbruksekosystem som förtecknas i bilaga IV,
 - (b) närmare fastställa metoderna för att övervaka de indikatorer för skogsekosystem som förtecknas i bilaga VI,

¹¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (c) utveckla en ram för att fastställa de tillfredsställande nivåer som avses i artikel 11.3.

Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

Artikel 18

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen elektroniskt rapportera den areal som är föremål för de restaureringsåtgärder som avses i artiklarna 4–10 och de barriärer som avses i artikel 7 och som har avlägsnats, på årlig basis från och med *[Publikationsbyrå: infoga datumet = dagen för ikraftträdandet av den är förordningen]*.
2. Medlemsstaterna ska elektroniskt rapportera följande uppgifter och information till kommissionen, biträdd av EEA, minst vart tredje år:
 - (a) Framstegen med att genomföra den nationella restaureringsplanen, genomföra restaureringsåtgärderna och framstegen med att uppnå de mål och skyldigheter som fastställs i enlighet med artiklarna 4–10.
 - (b) Resultat från den övervakning som genomförts i enlighet med artikel 17. Rapporteringen av resultatet av den övervakning som genomförts i enlighet med artikel 17.1 g och h bör lämnas in, inbegripet i form av geografiskt kodade kartor.
 - (c) Platsen för och omfattningen av de arealer som är föremål för de restaureringsåtgärder som avses i artikel 4, artikel 5 och artikel 9.4, inbegripet en geografiskt kodad karta över dessa arealer.
 - (d) Den uppdaterade inventering av barriärer som avses i artikel 7.1.
 - (e) Information om de framsteg som har gjorts med att uppfylla finansieringsbehov i enlighet med artikel 12.2 l, inbegripet en granskning av verkliga investeringar jämfört med inledande investeringsantaganden.

De första rapporterna ska lämnas in i juni 2031 och ska omfatta perioden fram till 2030.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa format, struktur och närmare arrangemang för presentationen av den information som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2. Kommissionen ska biträdas av EEA när den utarbetar formatet, strukturen och de närmare arrangemangen för den elektroniska rapporteringen.
4. EEA ska ge kommissionen en årlig teknisk översikt över framstegen mot att uppnå de mål och skyldigheter som fastställs i den här förordningen på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna har gjort tillgängliga i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och artikel 17.7.
5. EEA ska ge kommissionen en EU-omfattande teknisk rapport om framstegen mot att uppnå de mål och skyldigheter som fastställs i den här förordningen på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna har gjort tillgängliga i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel. EEA får också använda den information som lämnas i enlighet med artikel 17 i direktiv 92/43/EEG, artikel 15 i direktiv 2000/60/EG, artikel 12 i

direktiv 2009/147/EG, och artikel 18 i direktiv 2008/56/EG. Rapporten ska lämnas senast i juni 2032 och efterföljande rapporter ska lämnas vart tredje år efter det.

6. Från och med 2029 ska kommissionen vart tredje år överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet.
7. Medlemsstaterna ska se till att den information som avses i punkterna 1 och 2 är adekvat och aktuell och den finns tillgänglig för allmänheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024.

KAPITEL V

DELEGERADE BEFOGENHETER OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 19

Ändringar av bilagorna

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga I i syfte att anpassa grupperna av livsmiljötyper.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga II i syfte att anpassa förteckningen över livsmiljötyper och grupperna av livsmiljötyper.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga III i syfte att anpassa den förteckning över marina arter som avses i artikel 5 i enlighet med aktuell vetenskaplig evidens.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga IV i syfte att anpassa beskrivning, enhet och metod för indikatorer för jordbruksekosystem i enlighet med aktuell vetenskaplig evidens.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga V i syfte att uppdatera den förteckningen över arter som används för index över vanliga jordbruksfåglar i medlemsstaterna.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga VI i syfte att anpassa beskrivning, enhet och metod för indikatorer för skogsekosystem i enlighet med aktuell vetenskaplig evidens.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga VII i syfte att anpassa förteckningen över exempel på restaureringsåtgärder.

Artikel 20

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 19 ges till kommissionen för en period på fem år från och med *[Publikationsbyrå: infoga den dag då denna förordning träder i kraft]*. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 19 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹¹³.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 19 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

¹¹³ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Översyn

1. Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av den här förordningen senast den 31 december 2035.
2. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten av utvärderingen för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Om kommissionen anser att det är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av de relevanta bestämmelserna i denna förordning, med beaktande av behovet av att fastställa ytterligare restaureringsmål, baserat på gemensamma metoder för att bedöma tillståndet hos ekosystem som inte omfattas av artiklarna 4 och 5 och aktuell vetenskaplig evidens.

Artikel 23

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om restaurering av natur.

1.2. Berörda politikområden

Politikområde: 09 Miljö och klimatpolitik

Verksamhet:

09 02 – Programmet för miljö och klimatpolitik (Life)

09 10 – Europeiska miljöbyrån (EEA)

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹¹⁴

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Syftet med den föreslagna förordningen är att bidra till en kontinuerlig, långsiktig och varaktig återhämtning av biologisk mångfald och resilient natur på land och till havs i hela unionen genom att restaurera ekosystem, livsmiljöer och arter och att bidra till unionens mål för klimatbegränsning och klimatanpassning och till uppfylla unionens internationella åtaganden.

Som en förlängning av det allmänna målet är de specifika målen för denna föreslagna förordning följande:

– Restaurera skadade ekosystem i hela EU till gott tillstånd senast 2050 och se till att de är på väg att återhämta sig senast 2030. När ekosystemen har restaurerats bör de bibehållas i gott tillstånd.

Som en förlängning av de särskilda målen är de operativa målen följande:

– Fastställa rättsligt bindande mål för att restaurera och bibehålla ekosystem i gott tillstånd.

– Inrätta en effektiv ram för att säkerställa genomförandet, särskilt genom skyldigheten för medlemsstaterna att bedöma ekosystem och inrätta en nationell restaureringsplan och även för rapportering och översyn.

1.4.2. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

¹¹⁴

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Samhället som helhet gynnas av att naturen restaureras genom förstärkt begränsning och anpassning av klimatförändringar och katastrofriskhantering. Vidare ger restaurering av natur arbetstillfällen och inkomstmöjligheter och har positiva effekter för invånarnas hälsa, förbättrat natur- och kulturarv och identitet, samt förbättrad kvalitet och försörjningstrygghet i fråga om livsmedel och vatten. En rad olika ekonomiska sektorer kommer också att gynnas, särskilt de som är starkt beroende av ekosystemtjänster, t.ex. livsmedel, fiskeri, skogsbruk, vattenföretag, turism och även den finansiella sektorn.

Det har visats att restaurering av ekosystem är kostnadseffektivt (nyttan överväger med stor marginal kostnaderna), men det kräver investeringar som leder till finansiella kostnader och alternativkostnader för förvaltare av mark och naturresurser, som kan ersättas genom incitament som erbjuds av regeringar och köpare av ekosystemtjänster. Metoden och omfattningen för restaurerings-, underhålls- och ersättningsåtgärder som medlemsstaterna väljer för att genomföra förordningen kommer att avgöra mer exakt vilka, hur och när berörda aktörer påverkas. De eventuella kostnaderna på kort sikt i samband med förlust av inkomster som vissa befolkningsgrupper, såsom jordbrukare, skogsägare eller fiskare, kan drabbas av under sin omställning till mer hållbara metoder skulle delvis eller helt kunna täckas inom ramen för finansiering från EU eller andra källor.

Förslaget till förordning påverkar också offentliga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå, eftersom de skulle vara delaktiga i kartläggning och bedömning av ekosystem och deras tjänster och i planering, finansiering, genomförande och övervakning av restaureringsprogram. De administrativa bördorna bör minimeras genom användning av mekanismer för övervakning och rapportering enligt befintlig lagstiftning för de mål som fastställs i steg 1 (särskilt fågel- och habitatdirektivet, ramdirektivet om vatten och direktivet om en marin strategi samt LULUCF-förordningen) och med uppgifter som redan samlas in direkt av Europeiska miljöbyrån och Gemensamma forskningscentret, t.ex. via Copernicus. I steg 2 kommer ytterligare mål och utgångslägen att fastställas för ekosystem för vilka uppgifter och övervakningsmekanismer ännu inte är fullständigt utvecklade. Därför kommer befintliga mekanismer att kompletteras med utvecklingen av en metod för att bedöma tillståndet i alla ekosystem.

1.4.3. *Prestationsindikatorer*

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Genomförandet av förslaget skulle säkerställa att ekosystem i hela EU är på väg att återhämta sig 2030 och är restaurerade till gott tillstånd senast 2050.

Två huvudindikationer ska användas för att övervaka genomförandet:

- Åtgärder/insatser för restaurering och återetablering som medlemsstaterna har infört för att säkerställa att ekosystem återställs.
- Tillståndet och bevarandestatusen för ekosystem på nationell och/eller (biogeografisk) regional nivå och om de uppvisar en positiv utveckling jämfört med relevant utgångsläge för ekosystemet i fråga.

Definitionen av gott tillstånd för ekosystem och lämpliga restaurerings- och återskapandeåtgärder kan variera mellan olika ekosystem. Definitioner, utgångslägen, mål och övervakning är tillgängliga för livsmiljöer som omfattas av

bilaga I till habitatdirektivet. För övriga ekosystem, för vilka uppgifts- och övervakningsmekanismer ännu inte är fullt utvecklad, införs i förslaget en process för att utveckla en EU-omfattande metod för att bedöma tillstånden i dessa ekosystem, så att det senare ska gå att fastställa ytterligare särskilda mål och utgångslägen. För flera av dessa ekosystem, t.ex. stadsekosystem, jordbruksmark och skogsmark finns det emellertid redan information om flera indikatorer som rör tillståndet hos ekosystem genom alleuropeiska övervakningsprogram (t.ex. inom ramen för Forest Europe) eller samlas redan in direkt av Europeiska miljöbyrån eller kommissionen, t.ex. via Copernicus. Indikatorerna bör vara relevanta, accepterade, trovärdiga, enkla och stabila.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Den europeiska gröna given betonar vikten av att skydda och återställa naturen bättre. I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 fastställs ett allmänt mål att vända förlusten av biologisk mångfald, så att den biologiska mångfalden i Europa är på väg att återhämta sig 2030 och att alla ekosystem i EU är återställda, motståndskraftiga och adekvat skyddade senast 2050. Både Europaparlamentet och Europeiska rådet har krävt att ansträngningarna för att restaurera ekosystem ska intensifieras.

Den föreslagna förordningen kommer att vara direkt tillämplig från och med den dag den träder i kraft.

En rad administrativa uppgifter kommer dock att behöva inledas så snart som möjligt och vissa av dem redan 2022 (dvs. som förberedelse inför ikraftträdandet, före Europaparlamentets och rådets godkännande) och andra behöver inledas efter ikraftträdandet. Några av uppgifterna kommer att vara av engångskaraktär (skapande av it-infrastruktur), medan andra kommer att vara återkommande så länge förordningen är tillämplig. Detta gäller särskilt följande:

Med start innan förordningen träder i kraft:

a) 2022–2023: Kommissionen (GD Miljö och JRC) kommer i samarbete med EEA medlemsstaterna att utveckla en metod för att bedöma tillståndet för ekosystem för vilka det ännu inte finns övervakning och utgångslägen tillgängliga, så att ytterligare restaureringsmål kan fastställas genom ändring av förordningen. JRC kommer att ge GD miljö stöd genom ett administrativt avtal för att utveckla en lämplig metod eller lämpliga metoder och utgångslägen.

b) 2022–2024: Kommissionen kommer att utveckla vägledning om restaureringsåtgärder och praxis för restaureringsförvaltning för att uppmuntra och göra det möjligt för medlemsstaterna att inleda restaureringsverksamheten i ett tidigt skede, även för ekosystem för vilka det ännu inte har fastställts några mål.

Efter förordningens ikraftträdande

c) 2024: Kommissionen kommer genom kommittéförfarandet att anta ett enhetligt format för nationella restaureringsplaner (inbegripet t.ex. elektroniska rapporteringsformat för inventeringen av barriärer i vattendrag) och ett rapporteringsformat.

d) 2024 och 2025: Kommissionen kommer att anta vägledning för tolkningen av livsmiljötyper som anges i bilaga II och om nya metoder för att bedöma tillståndet för ekosystem (t.ex. ekosystem i de yttersta randområdena som inte omfattas av habitatdirektivet) och genomförandeakter om metoden för övervakning av pollinatörer (metoden kommer att innebära en standardiserad strategi för att samla in årliga uppgifter om abundansen av och mångfalden hos arter av pollinatörer och för att bedöma trender för populationer av pollinatörer) och för metoderna för övervakning av indikatorerna i jordbruks- och skogsekosystem.

Medlemsstaterna ska så snart som möjligt efter förordningens ikraftträdande börja bedöma ekosystemen i fråga om arealer av ekosystem som är i gott tillstånd, försämrat tillstånd, har gått förlorade under de senaste 70 åren och arealer som skulle vara mest lämpade för återetablering av ekosystemet.

e) 2026–2027: Kommissionen kommer att ta emot medlemsstaternas nationella restaureringsplaner (NRP), som de ska lämna in inom två år efter det att förordningen har trätt i kraft. De nationella restaureringsplanerna ska t.ex. omfatta resultatet av bedömningen av ekosystemen, kvantifierade och rumsligt uttryckta arealbaserade restaureringsbehov och åtgärder baserade på kartläggningen och inventeringen, gränsöverskridande aspekter, en tidsplan för genomförandet av restaureringsåtgärderna, kostnader för genomförandet och planerad övervakning efter restaurering samt översynsmekanismen.

f) 2026–2027 (första omgången, eventuell efterföljande uppdateringar från medlemsstaterna): GD Miljö kommer med stöd av externa experter (kontrakt) och EEA att bedöma de nationella restaureringsplaner som medlemsstaterna har lämnat in.

g) 2026–2027: Upphandling (tjänstekontrakt) av en konsekvensbedömning (eller flera) eller/och ett administrativt avtal med JRC för att fastställa nya mål och motsvarande utgångslägen.

Medlemsstaterna kommer att behöva rapportera minst vart tredje år (med början fem år efter den dag då förordningen trädde i kraft) om de restaureringsåtgärder som har införts och om resultatet av deras övervakning.

h) Från och med 2030 och därefter vart tredje år: EEA ska utarbeta en unionsomfattande lägesrapport baserat på framstegen på medlemsstatsnivå mot att uppnå målen, med utgångspunkt i de restaureringsåtgärder och trender för tillstånd som medlemsstaterna har rapporterat i enlighet med sina rapporteringsskyldigheter, samt resultatet av trenden för bevarandestatus för livsmiljöer och arter baserat på de övervakningsuppgifter som medlemsstaterna har rapporterat enligt artikel 17 i habitatdirektivet och artikel 12 i fågeldirektivet och information som har lämnats enligt artikel 15 i direktiv 2000/60/EG, artikel 12 i direktiv 2009/147/EG och artikel 18 i direktiv 2008/56/EG. Baserat på EEA:s unionsomfattande lägesrapport ska kommissionen vart tredje år rapportera till rådet och Europaparlamentet om genomförandet av den här förordningen.

i) 2027 och därefter: Baserat på resultatet av konsekvensbedömningen eller konsekvensbedömningarna kommer kommissionen att lägga fram förslag till en översyn/ändring av förordningen för att inkludera det nya målet eller de nya målen.

När de nya restaureringsmålen har antagits kommer medlemsstaterna att behöva se över och anpassa sina nationella restaureringsplaner i enlighet med dem.

j) 2033–2034: GD Miljö kommer med stöd av EEA att bedöma de reviderade nationella restaureringsplanerna.

k) 2030–2050 (fortlöpande): GD Miljö kommer med stöd av JRC och EEA att övervaka genomförandet av förordningen i medlemsstaterna för att säkerställa att den uppnår de avsedda målen och att alla medlemsstater genomför unionslagstiftningen.

l) Senast den 31 december 2035 kommer kommissionen att se över genomförandet av förordningen och lämna in en rapport om översynen till Europaparlamentet och rådet.

Europeiska miljöbyrån (EEA) kommer att ge stöd genom följande arbetsuppgifter:

Innan förordningen träder i kraft (2022–2023):

Baserat på läget i diskussionerna mellan medlagstiftarna kommer EEA att inleda följande aktiviteter:

- Utveckla format och informationssystem för nationella restaureringsplaner (inbegripet planer för att avlägsna barriärer i vattendrag).
- Utveckla ett format och informationssystem för regelbunden rapportering om de åtgärder som har införts och arealer som har restaurerats och återetablerats samt om tillståndet för ekosystem och artpopulationer.
- Utarbeta en tolkningsmanual för livsmiljötyper i bilaga II.
- Stöd för upprättande av en metod för övervakning, indikatorer och bedömning av gott tillstånd för de ekosystem/livsmiljöer/arter för vilka en sådan ännu inte finns tillgänglig, som grund för att fastställa mål i steg 2 (t.ex. vissa ekosystem i de yttersta randområdena): Denna arbetsuppgift kommer att utföras i samarbete med JRC och GD Miljö.

Efter ikraftträdandet (väntas från och med 2024):

- 2024–2026: Stöd för att definiera mål i samband med arealer för återetablering: ge medlemsstaterna stöd för att uppskatta areal som ska återetableras för att uppnå gynnsam bevarandestatus (förberedelserna skulle kunna inledas redan före ikraftträdandet).
- 2024–2050: Hämtning/hantering/kvalitetskontroll av uppgifter och hantering av elektroniska rapporteringssystem/krav på elektroniska rapporteringssystem. I detta ingår att offentliggöra och säkerställa tillgång till uppgifter (t.ex. interaktiva kartor, resultattavlor, rapporter).
- Från och med 2024: Övervaka vissa mål t.ex. genom Copernicus, såsom mål för urbana grönområden och trädtäckning i stadsområden.
- 2024–2050 (fortlöpande): Offentliggörande, visualisering och tillgång till uppgifter (rapporter, resultattavlor, kartor) med användning av befintliga informationssystem när så är möjligt (europeiskt informationssystem för biologisk mångfald, kunskapscentrum för biologisk mångfald, europeiskt informationssystem för vatten, europeiskt skogsinformationssystem osv.).
- ~2026–2027 (första omgången): Stöd för bedömning av de nationella restaureringsplaner som medlemsstaterna har lämnat in (tillsammans med kommissionen och extern uppdragstagare).

– Från och med 2030 och därefter vart tredje år: Bedömning av lägesrapporter från medlemsstaterna om framstegen på medlemsstatsnivå och unionsnivå mot att uppnå målen, med utgångspunkt i de restaureringsåtgärder och trender för tillstånd som medlemsstaterna har rapporterat i enlighet med sina rapporteringsskyldigheter (med det rapporteringsformat som har utvecklats enligt punkt 2 i den här tabellen), samt resultatet av trenden för bevarandestatus för livsmiljöer och arter baserat på de övervakningsuppgifter som medlemsstaterna har rapporterat enligt artikel 17 i habitatdirektivet och artikel 12 i fågeldirektivet och information som har lämnats enligt artikel 15 i direktiv 2000/60/EG, artikel 12 i direktiv 2009/147/EG och artikel 18 i direktiv 2008/56/EG.

– 2024–2050: Hjälpcentral för medlemsstater: Systematiskt stöd till medlemsstater om de mer tekniska frågor som rör övervakning, rapportering, fastställande av mål, utarbetande av den nationella restaureringsplanen.

I flera av de ovan nämnda genomförandestegen kommer användning av forskningsresultat (t.ex. från IPBES och från EU:s ramprogram för forskning och innovation) och användningen av vetenskapliga verktyg (t.ex. modellering, scenarier, rapporter från expertpaneler) att understödja och komplettera det arbete som utförs av EEA, JRC och GD Miljö.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet i unionens intervention" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante):

– Förlust av biologisk mångfald och försämring av ekosystem, däribland påfrestningar på ekosystem, är en omfattande och gränsöverskridande utmaning som inte kan hanteras effektivt på enbart medlemsstatsnivå.

Förväntat mervärde för unionen (ex post):

– Samordnade insatser på EU-nivå behövs i rätt omfattning för att uppnå betydande nivåer av restaurering och kunna dra fördelar av synergi- och effektivitetsvinster. När ett ekosystem restaureras (och därigenom får ökad biologisk mångfald) får detta positiva effekter på andra angränsande eller anslutna ekosystem och deras biologiska mångfald. Många arter utvecklas bättre i ett sammanhängande nätverk av ekosystem.

– Insatser på EU-nivå skulle skapa rättvisa villkor och ta itu med problemet med "snålskjuts", dvs. att vissa medlemsstater som inte tar initiativ för att restaurera ekosystem på sina egna territorier kan skaffa sig orättvisa fördelar på kort sikt i förhållande till de medlemsstater som verkligen tar initiativ till restaurering. Detta kan ofta inträffa i gränsöverskridande regioner.

– Genom att genomföra ambitiösa, samordnade insatser för biologisk mångfald och restaurering på EU-nivå kommer EU att få den trovärdighet som krävs för att föregå med gott exempel på internationell nivå.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Ansträngningarna för att restaurera ekosystem har hittills inte varit tillräckliga. Tre politiska misslyckanden konstaterades:

1. Frivilliga mål har inte gett resultat. Det frivilliga målet i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2020 om att återställa minst 15 % av de skadade ekosystemen uppfyllades inte. Utvärderingsstudien av denna strategi visade att en av anledningarna till att restaurering av ekosystem misslyckades var att målen var frivilliga, snarare än rättsligt bindande. Den efterföljande bristen på engagemang och politisk prioritering av restaureringsinsatser var ett avgörande hinder som ledde till brist på finansiering av och resurser för restaurering. Ett annat mål för strategin för biologisk mångfald för 2020, om invasiva främmande arter, som gjordes rättsligt bindande genom att en ny förordning antogs, ledde däremot till att detta mål i stor utsträckning genomfördes och till nytta som inte skulle ha förverkligats om åtgärderna hade varit frivilliga.

2. Brister i befintlig lagstiftning. Utvärderingen av strategin för biologisk mångfald för 2020 och några av de viktigaste rättsakterna har visat att det finns problem med genomförandet, vilket avspeglar komplexiteten i dessa frågor. Dessutom kvarstår ett antal brister eftersom vissa aspekter av lagstiftningen inte är tillräckligt specifika (ramdirektivet om en marin strategi), tidsbestämda (habitatdirektivet) eller mätbara (ramdirektivet om en marin strategi) för att restaureringsmålen ska kunna uppnås.

3. Avsaknad av en heltäckande strategi. Ekosystem hanteras separat i olika rättsakter, vilket har lett till vissa utmaningar för ett samordnat genomförande. Fågel- och habitatdirektiven, ramdirektivet om vatten och ramdirektivet om en marin strategi är i allmänhet samstämmiga, men kontrollen av ändamålsenligheten hos fågel- och habitatdirektiven har visat att det vissa utmaningar för genomförandet när dessa direktiv samspelar med varandra, t.ex. för vattenförekomster vars status är beroende av livsmiljöerna i deras tillflöden, och som bör hanteras på ett integrerat sätt för att uppnå specifika restaureringsmål, t.ex. för svämplan.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Initiativet faller inom ramen för den europeiska gröna given, som är EU:s strategi för hållbar tillväxt. I detta ingår målet att säkerställa att EU:s biologiska mångfald är på väg att återhämta sig 2030 och att alla ekosystem i EU är restaurerade senast 2050. I initiativet fastställs bindande mål för att restaurera skadade ekosystem, livsmiljöer och arter till gott tillstånd. Det följer också av och bidrar till att förverkliga de ambitioner som fastställs i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030.

Initiativet omfattas av rubrik 3 (Naturresurser och miljö), avdelning 9 (Miljö och klimatpolitik) i den fleråriga budgetramen 2021–2027. Lagstiftningen kommer att bidra till att mobilisera finansiering i syfte att förverkliga ambitionen att anslå 7,5 % av de årliga utgifterna inom den fleråriga budgetramen till mål för den biologiska mångfalden år 2024 och 10 % av de årliga utgifterna inom den fleråriga budgetramen till mål för den biologiska mångfalden år 2026 och 2027, samtidigt som hänsyn tas till de befintliga överlappningarna mellan klimatmålen och målen för den biologiska mångfalden.

Förslaget kompletterar de andra åtgärder som beskrivs i strategin för biologisk mångfald för 2030, särskilt följande: 1) Arbeta i partnerskap med näringslivet och

företag för att stärka en hållbar företagsstyrning. 2) Utveckla EU:s taxonomi för hållbar finansiering och en förnyad strategi för hållbar finansiering för att säkerställa investeringar som främjar biologisk mångfald. 3) Stärka internationellt samarbete för att främja antagandet av liknande åtgärder (detta ingår i kapitel 14 – Yttre åtgärder – i den fleråriga budgetramen).

I strategin för biologisk mångfald för 2030 fastställs målet att frigöra minst 20 miljarder euro per år för att användas för naturvårdsändamål, bland annat investeringsprioriteringarna för Natura 2000 och grön infrastruktur och att inom ramen för InvestEU starta ett särskilt initiativ för naturkapital och den cirkulära ekonomin för att mobilisera minst 10 miljarder euro under de kommande tio åren. Den förnyade strategin för hållbar finansiering från juli 2021 stöder dessutom ekonomisk verksamhet som bidrar till att minska utsläppen av växthusgaser och inrättar en ram för att säkerställa att det finansiella systemet bidrar till att begränsa befintliga och framtida risker för den biologiska mångfalden och bättre avspeglar hur förlust av biologisk mångfald påverkar företagens lönsamhet och utsikter på längre sikt.

Under perioden 2021–2027 kommer stödutgifterna (för medlemsstaternas genomförande) att täckas av Europeiska garantifonden för jordbruket, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, programmet för miljö- och klimatpolitik (Life), ramprogrammet för forskning och innovation (Horisont Europa), Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden, hållbara fiskepartnerskapsavtal och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, Europeiska rymdprogrammet, fonden för ett sammanlänkat Europa, Europeiska socialfonden+, InvestEU, unionens civilskyddsmekanism, och nationell finansiering av EU:s medlemsstater samt privat finansiering.

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Genomförandet av förslaget till ny förordning kommer att medföra nya arbetsuppgifter och aktiviteter för kommissionen. Detta kommer att kräva personalresurser, stöd från EEA, upphandlingsresurser för externa uppdragstagare och ett eller flera administrativa avtal med JRC.

Inom GD Miljö kommer det att behövas fem ytterligare heltidsekvivalenter (4 AD + 1 AST) för att genomföra förordningen.

De genomförandeuppgifter som förtecknas i 1.5.1 kommer avsevärt att öka GD Miljös arbetsbörda, för t.ex. följande:

- Bedömning av de nationella restaureringsplanerna och den ytterligare rapporteringen från medlemsstaterna (regelbunden rapportering om övervakning och om genomförande av restaureringsåtgärder).
- Utveckling av de olika kommittéförfarandakterna och deras framtida ändringar.
- Förvaltning av den särskilda nya kommitté som inrättas enligt denna lagstiftning (minst två möten per år) samt möten med expertgrupper.
- Utarbetande av olika vägledningsdokument och informationsmaterial som behövs för att ge medlemsstaterna stöd i genomförandet av den nya förordningen.

De ytterligare planerings- och rapporteringsuppgifterna för medlemsstaterna och de uppgiftsflöden som de leder till kommer att kräva förberedelse, bedömning och

uppföljning av GD Miljö. De genomförandeakter som föreskrivs i förordningen och den eller de framtida ändringarna av akten för att fastställa nya restaureringsmål kommer också att innebära en betydande arbetsbörda i fråga om förberedelser och lagstiftningsförfaranden. För de delar av (det tekniska) arbetet som kommer att läggas ut på uppdragstagare eller på EEA/JRC kommer GD Miljö att behöva resurser för att samordna, leda och övervaka arbetet.

Den särskilda politiska vikten och den omfattande räckvidden för den nya förordningen, som berör behörighetsområdena för flera andra avdelningar inom kommissionen, kommer att kräva en stor mängd förberedelser och analyser för att hantera fler interaktioner – på såväl politisk nivå som arbetsnivå – med andra avdelningar inom kommissionen, EEA, rådet och Europaparlamentet, berörda aktörer och offentliga organ inom medlemsstaterna.

Alla de ovannämnda arbetsuppgifterna kräver en varaktigt hög kapacitet i fråga om politiska bedömningar, politisk kännedom, analysförmåga, oberoende och resiliens under hela det långsiktiga genomförandet av lagstiftningen. Därför krävs tillsvidareanställda AD-tjänstemän, snarare än kontraktsanställda med korta kontrakt.

Utkontraktering kommer att användas i så stor utsträckning som möjligt, men detta kräver också övervakning. Dessutom finns det centrala arbetsuppgifter som kräver en hög grad av politisk känslighet och som måste utföras av kommissionen.

JRC:

Ett eller flera administrativa avtal med JRC planeras för att inrätta en metod för övervakning val av indikatorer och bedömning av gott tillstånd för de ekosystem där detta ännu inte finns tillgängligt och för att fastställa nya mål och motsvarande utgångslägen i steg 2. Den beräknade budgeten för denna verksamhet är 350 000 euro per år. Denna beräkning baseras på tidigare administrativa arrangemang och/eller avtal med liknande egenskaper.

För tjänstekontrakt:

Flera genomförandeuppgifter kommer att kräva externt stöd av konsulter, för t.ex.

- bedömning av de nationella restaureringsplanerna (som ska lämnas in av medlemsstaterna i början av 2026¹¹⁵),
- utveckling av vägledning om restaurering för medlemsstaterna.

Den budget som behövs för dessa kontrakt beräknas till 600 000 euro per år. Under de första åren kommer fokus att ligga på att utveckla vägledning medan fokus de senare åren kommer att ligga på de nationella restaureringsplanerna (2026). Denna beräkning baseras på den budget som behövdes för en jämförbar arbetsuppgift inom ramdirektivet om vatten, dvs. granskningen av förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt.

För upphandlingen (tjänstekontrakt) av en eller flera konsekvensbedömningar för de nya (steg 2) målen är den beräknade budgeten för tre år 300 000 euro per år.

¹¹⁵

Beroende på när förordningen träder i kraft, vilket i sin tur beror på vilket datum den antas.

EEA

EEA kommer att ge kommissionen stöd under förberedelsefasen (2022–2023, även om ytterligare resurser först kommer att göras tillgängliga från och med 2023) och under genomförandet av förordningen. Detta innebär en betydande arbetsbörda inom ett antal nya arbetsuppgifter för EEA (se arbetsuppgifter i förteckningen i 1.5.1). Det beräknade antalet ytterligare heltidsekvivalenter som krävs vid EEA för dessa arbetsuppgifter är 7 tillfälligt anställda + 5 kontraktsanställda. Av dessa kommer 1 tillfälligt anställd att ha AST-grad för att arbeta med assistentuppgifter (administrativ och ekonomisk förvaltning samt stöd). Dessutom skulle EEA behöva ytterligare en budget, framför allt för it-infrastruktur, om 1 433 000 euro fram till 2027, ekosystemexpertis (150 000 euro/år fram till 2027) och en driftsbudget på 3 406 000 euro fram till 2027.

Beräkningen baseras på den kapacitet och expertis samt it-infrastruktur som krävs för att utföra dessa arbetsuppgifter. Se den detaljerade motiveringen nedan.

Vid EEA kommer följande personalprofiler att behövas:

1. Område	2. Övriga tjänster	3. Budget	4. Uppgifter	5. Tidsplan
Temabaserad expertis som omfattar ”ekosystemmålen”: Syftet med dessa tjänster skulle vara att tillhandahålla djupgående temabaserad expertis inom de sju ”ekosystemtyper” för vilka lagen om restaurering av natur kommer att ha mål (observera att vissa experter kan täcka fler ”ekosystemtyper” och ”vissa ekosystemtyper” behöver fler än en expert, t.ex. pollinatörer). Dessa experter skulle därefter tillhandahålla stöd inom en rad av de 11 arbetsuppgifter som anges i tabellen ovan.	5 anställda med grad AD6 med någon kombination av följande expertis: – Restaurering av våtmarker (inkl. återvätnings av torvmarker, våtmarker och kustnära våtmarker). – Restaurering av skogsekosystem. – Jordbruksekosystem och gräsmarker, inkl. hed- och buskmarker, fåglar på jordbruksmark. – Restaurering av sötvatten: sjöar och alluviala livsmiljöer, inklusive barriärer i vattendrag. – Restaurering av marina ekosystem, inkl. kustnära. – Restaurering av urbana ekosystem. – Pollinatörer.	En budget på 150 000 euro per år för stöd till expertis inom de ekosystem som inte skulle ha starka företrädare i de sex anställda eller som skulle kräva ytterligare arbete. Marina ekosystem omfattar t.ex. en stor mängd ekosystem som samlas i en grupp, och skogs- och jordbruksekosystem täcker 85 % av EU:s landareal.	Viktig teknisk expertis som behövs för stora ekosystemtyper för att leda arbetet med följande arbetsuppgifter enligt de planerade uppgifterna i lagen om restaurering av natur: 1. Leda utformningen och genomförandet av formatet för den nationella restaureringsplanen för ekosystemtyper (om resurser kan göras tillgängliga före genomförandet). 2. Stöd för att definiera mål som är kopplade till arealer för återetablering, för ekosystemtyp. 3. Leda utformningen av rapporteringsformatet 6. Ge stöd för bedömningen av nationella restaureringsplaner i viktig ekosystemtyp. 7. Leda bedömningen av medlemsstaternas lägesrapporter. 9. Ge stöd för inrättandet av en metod för övervakning, indikatorer och bedömning av gott tillstånd för viktiga ekosystemtyper. 10. Leda utformningen av viktiga svar vid hjälpcentralen för medlemsstaterna. Dessutom kommer dessa tjänster att bidra till • stöd för att öka kvaliteten i de uppgifter som tas emot inom ramen för rapportering enligt naturvårdsdirektiven, som för närvarande har brister, • hålla kontakt och samordna med JRC i deras uppdrag att utveckla metoder för att mäta framsteg mot restaurering. Viktig teknisk expertis som behövs för att stödja arbetet med följande planerade uppgifter i lagen om restaurering av natur:	Från 2023 tills vidare: uppgifterna 1, 2, 3, 9, 10. 2026–2027: uppgift 6. Från 2030 tills vidare: uppgift 7.

	1 FGIV tekniskt stöd för restaurering		7. Stöd till bedömning av medlemsstaternas lägesrapporter, särskilt i fråga om större viktiga ekosystem. 8. Stöd för övervakning av mål för stadsområden. 9. Upprättande av en metod för övervakning, indikatorer och bedömning av gott tillstånd. 10. Stöd till HJÄLPCENTRAL för medlemsstater. Dessutom kommer dessa temabaserade tekniska experter att tillhandahålla • ytterligare stöd till teknisk expertis som behövs för övervakningen av alla ekosystemtyper, • kvalitetssäkring och kvalitetskontroll av insamlade uppgifter.	
	1 AST för att tillhandahålla stöd för administrativ och ekonomisk förvaltning.			
Expertis inom dataanalys (databaser, GIS, rapportering, analys osv.) till stöd för rapportering osv.: Syftet med dessa tjänster skulle vara att tillhandahålla det stöd för dataanalys som behövs för att bedöma kvaliteten i framstegen med lagen om restaurering av natur och de nationella restaureringsplanerna. Detta arbetsområde skulle omfatta rapportering (hämta/hantera/kvalitetssäkra data), stöd för informationssystem (t.ex. läsare, resultattavlor,	1 FG-IV datastöd för rapportering, databaser och läsare, dataanalyser osv.	Startkostnader för rapporteringsram 600 000 euro för att bygga ut nuvarande utveckling av it-infrastruktur Underhållskostnader per år 200 000 euro per år	Ledningsuppgifter för att utforma offentligt utbyte av uppgifter i realtid. Detta skulle också innefatta de planerade arbetsuppgifterna enligt ovan: 4. Stöd för hämtning/hantering/kvalitetskontroll av data. Detta innefattar stöd för it-system och it-kostnader för kvalitetskontroll och kvalitetssäkring 5. Offentliggörande av och offentlig tillgång till uppgifter (t.ex. interaktiva kartor, resultattavlor, rapporter?) och underhåll av databaser 8. Teknisk support för övervakning av mål för stadsområden. 10. Inrätta och underhålla hjälpcentralen för medlemsstaterna	Före genomförandet 2022
	2 FG-IV GIS statistiska experter		Teknisk expert i samband med • Rumslig kartläggning av ekosystemtyper för att bedöma areal som är under restaurering • Kartläggning av vattendragsinventeringar och	Underhåll enligt lagen om restaurering av natur

interaktiva kartor), stöd för dataanalys inkl. GIS. EEA:s data- och informationstjänster är i nuläget överbelastade och ytterligare tillräckliga it-stödresurser kommer att vara avgörande för att EEA ska kunna ta på sig dessa nya arbetsuppgifter.			kartläggning av övervakningsdata (statistik och interpolering)	
Övergripande samordning och ledning för rapportsamordning, Eionet, samordning av medlemsstater Syftet med denna tjänst skulle vara att leda den övergripande samordningen av rapporteringsprocessen, där merparten av arbetet kommer att utföras av den tjänst som anges ovan.	1 AD7-tjänst ledning och samordning av granskning av nationella restaureringsplaner, kapacitetsuppbyggnad hos medlemsstaterna i fråga om att utveckla, granska och genomföra den nationella restaureringsplanen	Möten 20 000 euro per år Kommunikation	Denna nyckelexpert kommer att ha en samordningsfunktion som kommer att hjälpa till att samordna granskningen av de nationella restaureringsplanerna, kapacitetsuppbyggnadsaktiviteter för medlemsstaterna och genomförande av den nationella restaureringsplanen. Avsikten är att denna person också ska arbeta med följande uppgifter: 5. Offentliggörande av och tillgång till uppgifter (t.ex. interaktiva kartor, resultattavlor, rapportering) 6. Stöd till bedömning av de nationella restaureringsplanerna 7. Stöd till bedömning av medlemsstaternas lägesrapporter 10. Samordning av hjälpcentralen för medlemsstaterna	Genomförandet påbörjas
DELSUMMA	1 x AD 7 5 x AD 6 1 x AST 4 x FGIV	Tjänstekontrakt (ekosystemexpertis): 150 000 euro/år It-kostnader: 600 000 euro i startkostnader + 200 000 euro/år för genomförande		
Ytterligare stöd för pollinatörer – övervakningsnätverk för pollinatörer	1 FGIV pollinatörer/statistiska metoder		Ha kontakt och samordna med JRC:s experter om pollinatörer	

TOTALT	1 x AD 7 5 x AD 6 1 x AST 5 x FGIV			
---------------	---	--	--	--

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

- ☐ begränsad varaktighet
 - ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
 - ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.
- ☒ obegränsad varaktighet
 - Efter en inledande period 1.1.2022–1.1.2024,
 - beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet¹¹⁶

- ☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen
 - ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
 - ☐ av genomförandeorgan
- ☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- ☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros
 - tredjeländer eller organ som utsetts av dem,
 - ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
 - ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
 - ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
 - ☐ offentligrättsliga organ
 - ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier,
 - ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.
 - Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.

Anmärkningar

¹¹⁶ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Initiativet medför upphandling, administrativa arrangemang, ökning av bidraget till EEA och konsekvenser för kommissionens personalavdelning. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Ej tillämpligt – jfr ovan

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Ej tillämpligt – jfr ovan

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Ej tillämpligt – jfr ovan

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Ej tillämpligt – jfr ovan

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff ¹¹⁷ .	från Eftaländer ¹¹⁸	från kandidatländer ¹¹⁹	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	09 02 01 Natur och biologisk mångfald	Diff.	JA	NEJ	/NEJ	NEJ
3	09 10 02 Europeiska miljöbyrå	Diff.	JA	JA	NEJ	NEJ
7	20 01 02 01 – Löner och ersättningar	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 01 Kontraktsanställda	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås: Ej tillämpligt

¹¹⁷ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

¹¹⁸ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

¹¹⁹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Rubrik 3: Naturresurser och miljö
---	---	-----------------------------------

GD: Miljö			År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
• Driftsanslag									
09 02 01 Natur och biologisk mångfald	Åtaganden	(1a)	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600
	Betalningar	(2a)	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)							
	Betalningar	(2b)							
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ¹²⁰									
Budgetrubrik		(3)							
TOTALA anslag för GD Miljö	Åtaganden	=1a+1b +3	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600
	Betalningar	=2a+2b +3	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600

¹²⁰ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Det belopp som anges ovan kommer att behöva stödja olika genomförandeuppgifter i samband med lagens bestämmelser som ska utföras av GD Miljö och JRC.

Bland de upphandlade verksamheterna ingår ett allmänt stödkontrakt för genomförandet av lagen om restaurering av natur och stödkontrakt för en konsekvensbedömning av fastställande av nya restaureringsmål.

Dessutom har det ingåtts administrativa avtal med JRC i denna kategori, framför allt för att upprätta en metod för övervakning, indikatorer och bedömning av gott tillstånd för restaureringsmål för vilka detta ännu inte finns, samt för förberedelser och stöd för att inrätta övervakningssystemet för vissa mål.

Alla kostnader utom personal och administration		(miljoner euro (avrundat till tre decimaler))						
Uppgifter	Resurser	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Allmänt stöd för genomförandet av lagen om restaurering av natur (NRL) (för bedömning av nationella restaureringsplaner, utveckling av vägledning för medlemsstaterna...)	Tjänstekontrakt/ externa experter	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	3,600
Upprättande av en metod för övervakning, indikatorer och bedömning av gott tillstånd. Förberedelser och stöd för övervakning av vissa restaureringsmål.	Administrativt avtal mellan GD Miljö och JRC.	0,350	0,350	0,350	0,350	0,350	0,350	2,100
Konsekvensbedömning av nya restaureringsmål	Konsekvensbedömning stödkontrakt				0,300	0,300	0,300	0,900
TOTALT:		0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen			3	Naturresurser och miljö					
EEA				2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1)		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621
	Betalningar	(2)		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621
Rubrik 2: Infrastruktur, administrativa utgifter	Åtaganden	(1a)		0,275	0,281	0,287	0,292	0,298	1,433
	Betalningar	(2a)		0,275	0,281	0,287	0,292	0,298	1,433
Rubrik 3: Drift	Åtaganden	(3a)		1,004	0,587	0,596	0,605	0,614	3,406
	Betalningar	(3b)		1,004	0,587	0,596	0,605	0,614	3,406
TOTALA anslag för EEA	Åtaganden	=1 + 1a + 3a		2,302	2,954	3,011	3,067	3,126	14,460
	Betalningar	=2 + 2a + 3b		2,302	2,954	3,011	3,067	3,126	14,460

Anmärkningar om EEA:s utgifter:

Rubrik 1 Kostnaden per heltidsekvivalent beräknas

- för tillfälligt anställda (AD/AST) till den genomsnittliga personalkostnaden på 157 000 euro/år, multiplicerad med 1,342 (koefficient för levnadsomkostnader i Köpenhamn),
- för kontraktsanställda till den genomsnittliga personalkostnaden på 85 000 euro/år x 1,342.
- med en årlig inflationstakt på 2 % som tillämpas från och med 2024.
- För det första året (2023) beräknas personalkostnaderna enbart för ett halvår, enligt antagandet om att inte all personal kommer att anställas redan i januari 2023.

Rubrik 2: Denna rubrik omfattar allmännyttiga tjänster, hyra och tjänster samt slutanvändares it- och kommunikationsbehov, t.ex. bärbara datorer, programvarulicenser, telefoni, värdtjänster. Kostnaderna justeras för en årlig inflation på 2 %.

Kostnaderna under **rubrik 3** omfattar följande:

- It-kostnader som krävs för kvalitetskontroll och kvalitetssäkring av uppgifter som samlas in från medlemsstaterna (600 000 euro för den inledande utvecklingen av och strukturen för it-systemet, 200 000 euro i årligt underhåll). EEA kommer att försöka använda externa it-expertyper (i eller utanför EEA:s lokaler för att uppnå ytterligare effektivitetsvinster). Observera att dessa kostnader är i tillägg till de it-kostnader under rubrik 2 som är relaterade till EEA:s befintliga databaser och it-system.
- Årlig uppdatering av NRL-specifikt informationssystem för deras värdtjänster och framför allt för presentation av uppgifter och andra kommunikationsapplikationer (200 000 euro).
- Stödkontrakt för ekosystemexpertis (tjänstekontrakt, studier): 150 000 euro per år.
- Utveckling och produktion av 9 indikatorer, plus 1 sammansatt indikator (60 sidor): 15 000 euro per år
- Kommunikationsverksamhet: publicering av en huvudrapport per år (digital, ej papper): 15 000 euro per år
- Eionet-möten, 1 fysiskt per år, 20 000 euro

Den höjning som krävs av EU:s bidrag till EEA kommer att kompenseras av en motsvarande minskning av ramen för Life-programmet (budgetrubrik 09.0201 – *Natur och biologisk mångfald*).

Miljoner euro

			2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)							
	Betalningar	(5)							
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)							
TOTALA anslag för RUBRIK 3 (ENV + EEA) i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060
	Betalningar	=5+ 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)							
	Betalningar	(5)							
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)							

TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–6 (ENV+ EEA) i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060
	Betalningar	=5+ 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

				År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: Miljö													
• Personalresurser					0,785	0,85	0,785	0,785	0,785				3,925
• Övriga administrativa utgifter ¹²¹					0,114	0,114	0,114	0,114	0,114				0,570
TOTALT för GD Miljö		Anslag			0,899	0,899	0,899	0,899	0,899				4,495

Kostnaden per heltidsekvivalent (AD/AST) beräknas till 157 000 euro/år. De övriga administrativa utgifterna står för kommitté- och expertgruppsmöten, uppdrag och andra kostnader som är förknippade med denna personal.

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)		0,899	0,899	0,899	0,899	0,899				4,495
---	--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

¹²¹ De administrativa kostnaderna ska täckas genom anslag som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller som har omfördelats, om så krävs kompletterade med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till befintliga begränsningar i fråga om budgetmedel.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,950	4,151	4,803	5,160	5,216	5,275	25,555
	Betalningar	0,950	4,151	4,803	5,160	5,216	5,275	25,555

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output			År N		År N+1		År N+2		År N+3		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	OUTPUT																	
	↓	Typ 122	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal
SPECIFIKT MÅL nr 1 ¹²³ ...																		
– Output																		
– Output																		
– Output																		

¹²² Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

¹²³ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

Delsumma för specifikt mål nr 1																	
SPECIFIKT MÅL nr 2...																	
– Output																	
Delsumma för specifikt mål nr 2																	
TOTALT																	

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på personalresurser

Vid EEA

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Personalbehov vid EEA (miljoner EUR (avrundat till tre decimaler))

	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)		0,632	1,289	1,315	1,342	1,368	5,947
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)		0,105	0,215	0,219	0,224	0,228	0,991
Kontraktsanställda		0,285	0,582	0,593	0,605	0,617	2,683
Utstationerade nationella experter							
TOTALT		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621

Kostnaden per heltidsekvivalent beräknas

- för tillfälligt anställda (AD/AST) till den genomsnittliga personalkostnaden på 157 000 euro/år, multiplicerad med 1,342 (koefficient för levnadsomkostnader i Köpenhamn),
- för kontraktsanställda till den genomsnittliga personalkostnaden på 85 000 euro/år x 1,342.
- För det första året (2023) beräknas personalkostnaderna enbart för ett halvår, enligt antagandet om att inte all personal kommer att anställas redan i januari 2023

Personalbehov vid EEA

	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Tillfälligt anställda (1 AD7 + 5 AD6-tjänst)		6	6	6	6	6	
Tillfälligt anställda (AST-tjänst)		1	1	1	1	1	
Kontraktsanställda (3 GF-4-tjänster och 1 GF-3-tjänst)		5	5	5	5	5	
Utstationerade nationella experter							
TOTALT		12	12	12	12	12	

Kommissionen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

			År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
		• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)									
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)			65,0	65,0	65,0	65,0	65,0	65,0			
20 01 02 03 (vid delegationer)											
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)											
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)											
		• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ¹²⁴									
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)											
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)											
XX 01 xx yy zz ¹²⁵		- vid huvudkontoret									
		- vid delegationer									
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)											
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)											
TOTALT			65,0	65,0	65,0	65,0	65,0	65,0			

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	För GD Miljö behövs 4 ytterligare AD-tjänster för det allmänna genomförandet av förordningen och för att säkerställa kontinuitet i förberedelserna, utarbetandet och godkännandeförfarandena för sekundär lagstiftning enligt de tidsfrister som föreslås i förordningen. AST-tjänsten behövs dessutom som stöd för det allmänna genomförandet av lagstiftningen.
Extern personal	—

¹²⁴ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].
¹²⁵ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

De ytterligare uppgifter som kommissionen måste ta på sig kräver ytterligare resurser vad gäller storleken på unionens bidrag och tjänsterna i tjänsteförteckningen för Europeiska miljöbyrå. Dessa kommer att finansieras med budgetpost 09.0201 – Life Natur och biologisk mångfald.

De kostnader som förutses inom ramen för budgetpost 09 02 01 kommer att bäras av Life-programmet och kommer att planeras inom ramen för den årliga förvaltningsplanen för GD Miljö. De personalresurser som behövs ska helst täckas genom ett ytterligare anslag som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ¹²⁶	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

¹²⁶

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ¹²⁷						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

¹²⁷

Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.